

Dinsdag 11 juni 2013

P7_TA(2013)0245

Georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen

Resolutie van het Europees Parlement van 11 juni 2013 over georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen: aanbevelingen inzake de benodigde acties en initiatieven (tussentijds verslag) (2012/2117(INI))

(2016/C 065/03)

Het Europees Parlement,

- gezien het besluit dat het overeenkomstig artikel 184 van zijn Reglement op 14 maart 2012 heeft genomen met betrekking tot de instelling, de bevoegdheden, de samenstelling en de duur van het mandaat van de Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen,
- gezien zijn besluit van 11 december 2012 om het mandaat van de Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen te verlengen tot 30 september 2013,
- gezien artikel 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, artikel 67, hoofdstuk 4 (artikelen 82-86) en hoofdstuk 5 (artikelen 87-89) van titel V van het derde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, inzonderheid de artikelen 5, 6, 8, 32, 38, 41, titel VI (artikelen 47-50) en artikel 52,
- gezien de conclusies van de Raad inzake de totstandbrenging en tenuitvoerlegging van een EU-beleidscyclus voor georganiseerde en zware internationale criminaliteit tot vaststelling van een meerjarig proces om de belangrijkste criminele dreigingen op een samenhangende manier aan te pakken via een optimale samenwerking tussen de lidstaten, de EU en derde landen,
- gezien de conclusies van de Raad inzake de vaststelling van de EU-prioriteiten ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit voor de periode 2011-2013,
- gezien het programma van Stockholm op het gebied van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid⁽¹⁾, de mededeling van de Commissie „Een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht voor de burgers van Europa: Actieplan ter uitvoering van het programma van Stockholm” (COM(2010)0171) en de mededeling van de Commissie „De EU-interneveiligheidsstrategie in actie: vijf stappen voor een veiliger Europa” (COM(2010)0673),
- gezien de EU-drugsstrategie (2005-2012) en het EU-drugsactieplan voor 2009-2012,
- gezien het VN-Verdrag tegen de grensoverschrijdende georganiseerde misdaad, dat op 15 november 2000 is aangenomen door de Algemene Vergadering (resolutie nr. 55/25), en dat ter ondertekening is opengesteld te Palermo op 12 december 2000, alsmede de bijbehorende protocollen,
- gezien het VN-Verdrag tegen corruptie (UNCAC), dat ter ondertekening is opengesteld te Mérida op 9 december 2003,
- gezien het VN-Verdrag tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, dat op 20 december 1988 door de Algemene Vergadering is aangenomen (resolutie 1988/8) en van 20 december 1988 tot 28 februari 1989 ter ondertekening is opengesteld te Wenen, en vervolgens te New York tot 20 december 1989,
- gezien het Verdrag inzake de strafrechtelijke bestrijding van corruptie en het Verdrag inzake de civielrechtelijke bestrijding van corruptie van de Raad van Europa, die respectievelijk op 27 januari en 4 november 1999 ter ondertekening zijn opengesteld te Straatsburg, en de resoluties (98) 7 en (99) 5 tot oprichting van de Groep van staten tegen corruptie (Greco), die het Comité van ministers van de Raad van Europa respectievelijk op 5 mei 1998 en 1 mei 1999 heeft aangenomen,

⁽¹⁾ PB C 115 van 4.5.2010, blz. 1.

Dinsdag 11 juni 2013

- gezien de Akte van de Raad van 26 mei 1997 tot opstelling op basis van artikel K.3, lid 2, onder c), van het Verdrag betreffende de Europese Unie inzake de Overeenkomst ter bestrijding van corruptie waarbij ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de lidstaten van de Europese Unie betrokken zijn ⁽¹⁾,
- gezien het Verdrag van de OESO inzake de bestrijding van omkoping van buitenlandse ambtenaren bij internationale zakelijke transacties, dat ter ondertekening is opengesteld te Parijs op 17 december 1997, en de latere aanvullingen daarbij,
- gezien het Verdrag van de Raad van Europa inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven en de financiering van terrorisme, dat ter ondertekening is opengesteld te Warschau op 16 mei 2005, en Resolutie CM/Res(2010)12 van het Comité van ministers van de Raad van Europa van 13 oktober 2010 betreffende het Reglement van het Comité van deskundigen inzake de evaluatie van maatregelen ter bestrijding van het witwassen van geld (MONEYVAL),
- gezien de veertig aanbevelingen en de negen bijzondere aanbevelingen van de Financiële-actiegroep (FATF) ter bestrijding van witwassen en de financiering van terrorisme en proliferatie,
- gezien de werkzaamheden van het Bazels Comité voor Banktoezicht (BCBS),
- gezien Kaderbesluit 2008/841/JBZ van de Raad van 24 oktober 2008 ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit ⁽²⁾,
- gezien Kaderbesluit 2001/500/JBZ van de Raad van 26 juni 2001 inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van opbrengsten van misdrijven ⁽³⁾, Kaderbesluit 2003/577/JBZ van de Raad van 22 juli 2003 inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van voorwerpen of bewijsstukken ⁽⁴⁾, Kaderbesluit 2005/212/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, alsmede van de daarbij gebruikte hulpmiddelen en de door middel daarvan verkregen voorwerpen ⁽⁵⁾, en Kaderbesluit 2006/783/JBZ van de Raad van 6 oktober 2006 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning van beslissingen tot confiscatie ⁽⁶⁾,
- gezien Besluit 2007/845/JBZ van de Raad van 6 december 2007 betreffende de samenwerking tussen de nationale bureaus voor de ontneming van vermogensbestanddelen op het gebied van de opsporing en de identificatie van opbrengsten van misdrijven of andere vermogensbestanddelen die hun oorsprong vinden in misdrijven ⁽⁷⁾, en gezien het verslag van de Commissie op basis van artikel 8 van dat besluit (COM(2011)0176),
- gezien Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten ⁽⁸⁾, en de daaropvolgende wijzigingen,
- gezien Kaderbesluit 2002/465/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 inzake gemeenschappelijke onderzoeksteams ⁽⁹⁾, en het verslag van de Commissie over de juridische omzetting van dat kaderbesluit (COM(2004)0858),
- gezien Besluit 2009/902/JBZ van de Raad van 30 november 2009 betreffende de oprichting van een Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie (ENCP) ⁽¹⁰⁾,
- gezien Richtlijn 2011/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad ⁽¹¹⁾, en de mededeling van de Commissie met als titel „De EU-strategie voor het uitroeien van mensenhandel (2012-2016)” (COM(2012)0286),

⁽¹⁾ PB C 195 van 25.6.1997, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 300 van 11.11.2008, blz. 42.

⁽³⁾ PB L 182 van 05.7.2001, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 196 van 2.8.2003, blz. 45.

⁽⁵⁾ PB L 68 van 15.3.2005, blz. 49.

⁽⁶⁾ PB L 328 van 24.11.2006, blz. 59.

⁽⁷⁾ PB L 332 van 18.12.2007, blz. 103.

⁽⁸⁾ PB L 190 van 18.7.2002, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB L 162 van 20.6.2002, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB L 321 van 08.12.2009, blz. 44.

⁽¹¹⁾ PB L 101 van 15.4.2011, blz. 1.

Dinsdag 11 juni 2013

- gezien het Handvest van de grondrechten en het feit dat de belangen van de kinderen die betrokken zijn bij gevallen van mensenhandel en migratie altijd voorop moeten staan,
- gezien Richtlijn 2011/93/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, en ter vervanging van Kaderbesluit 2004/68/JBZ van de Raad ⁽¹⁾,
- gezien Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme ⁽²⁾, en het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de toepassing van die richtlijn (COM(2012)0168),
- gezien Verordening (EG) nr. 1889/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 betreffende de controle van liquide middelen die de Gemeenschap binnenkomen of verlaten ⁽³⁾,
- gezien Verordening (EG) nr. 273/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 inzake drugsprecursoren ⁽⁴⁾,
- gezien Verordening (EG) nr. 1781/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2006 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie over de betaler ⁽⁵⁾,
- gezien Kaderbesluit 2003/568/JBZ van de Raad van 22 juli 2003 inzake de bestrijding van corruptie in de privésector ⁽⁶⁾ en het verslag van de Commissie aan de Raad op grond van artikel 9 van dat kaderbesluit (COM(2007)0328),
- gezien Richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten ⁽⁷⁾, en Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten en de daaropvolgende wijzigingen ⁽⁸⁾,
- gezien Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens,
- gezien Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ ⁽⁹⁾,
- gezien het voorstel van de Commissie voor een richtlijn tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (COM(2013)0045),
- gezien het voorstel van de Europese Commissie voor een richtlijn betreffende de bevrozing en confiscatie van opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie (COM(2012)0085),
- gezien het voorstel van de Commissie voor een richtlijn betreffende aanvallen op informatiesystemen en tot intrekking van kaderbesluit 2005/222/JBZ van de Raad (COM(2010)0517),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad „Actieplan ter versterking van de strijd tegen belastingfraude en belastingontduiking” (COM(2012)0722),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad „Eerste jaarverslag over de tenuitvoerlegging van de EU-interneveiligheidsstrategie” (COM(2011)0790),

⁽¹⁾ PB L 335 van 17.12.2011, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 309 van 25.11.2005, blz. 15.

⁽³⁾ PB L 309 van 25.11.2005, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB L 47 van 18.2.2004, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 345 van 8.12.2006, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 192 van 31.7.2003, blz. 54.

⁽⁷⁾ PB L 134 van 30.4.2004, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB L 134 van 30.4.2004, blz. 114.

⁽⁹⁾ PB L 315 van 14.11.2012, blz. 57.

Dinsdag 11 juni 2013

- gezien de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement „De aanpak van criminaliteit in het digitale tijdperk: Oprichting van een Europees Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit” (COM(2012)0140),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's „Een breed Europees kader voor onlinegokken” (COM(2012)0596),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Parlement en de Raad „Het meten van criminaliteit in de EU: Actieplan voor statistiek 2011-2015” (COM(2011)0713),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over concrete manieren om de bestrijding van belastingfraude en belastingontduiking, ook in relatie tot derde landen, te versterken (COM(2012)0351),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's „Werken aan een strafrechtbeleid van de EU: de effectieve uitvoering van EU-beleid waarborgen door middel van strafrecht” (COM(2011)0573),
- gezien het verslag van de Commissie aan de Raad van 6 juni 2011 over de wijze van deelname van de Europese Unie aan de Groep van staten tegen corruptie van de Raad van Europa (Greco) (COM(2011)0307),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad „Opbrengsten van georganiseerde criminaliteit: misdaad mag niet lonen” (COM(2008)0766),
- gezien de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over het voorkomen en bestrijden van georganiseerde criminaliteit in de financiële sector (COM(2004)0262),
- gezien Aanbeveling 2007/425/EG van de Commissie van 13 juni 2007 betreffende maatregelen tot handhaving van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer,
- gezien zijn resolutie van 8 maart 2011 over belastingen en ontwikkeling — samenwerking met ontwikkelingslanden met het oog op goed bestuur in belastingaangelegenheden ⁽¹⁾,
- gezien zijn resoluties van 15 september 2011 over de inspanningen van de Europese Unie ter bestrijding van corruptie ⁽²⁾, van 25 oktober 2011 over de georganiseerde criminaliteit in de Europese Unie ⁽³⁾ en van 22 mei 2012 over een EU-aanpak op het gebied van het strafrecht ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 17 november 2011 over de bestrijding van illegale visserij op mondiaal niveau — de rol van de EU ⁽⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 14 maart 2013 over wedstrijdmanipulatie en corruptie in de sportwereld ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 15 januari 2013 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende het bestuursprocesrecht van de Europese Unie ⁽⁷⁾,
- gezien zijn resolutie van 7 juni 2005 met een voorstel voor een aanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad betreffende de bestrijding van de financiering van terrorisme ⁽⁸⁾,
- gezien het verslag over de dreigingsevaluatie van zware en georganiseerde criminaliteit (SOCTA) van Europol voor 2013,
- gezien zijn resolutie van 21 mei 2013 over de strijd tegen belastingfraude, belastingontduiking en belastingparadijzen ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ PB C 199 E van 7.7.2012, blz. 37.

⁽²⁾ PB C 51 E van 22.2.2013, blz. 121.

⁽³⁾ PB C 131 E van 8.5.2013, blz. 66.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0208.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0516.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0098.

⁽⁷⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0004.

⁽⁸⁾ PB C 124 E van 25.5.2006, blz. 254.

⁽⁹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0205.

Dinsdag 11 juni 2013

- gezien de conclusies van de openbare hoorzittingen, de debatten over de werkdocumenten en de gedachtewisselingen met hooggeplaatste personen, alsook de resultaten van de door de Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen van het Parlement afgelegde delegatiebezoeken,
- gezien de antwoorden op de naar de nationale parlementen gestuurde vragenlijst, die betrekking had op hun rol in en ervaringen met de bestrijding van georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen,
- gezien de thematische bijdragen van de leden Ayala Sender, Díaz de Mera García Consuegra, McClarkin en Mitchell op het gebied van georganiseerde misdaad,
- gezien de thematische bijdragen van de leden De Jong, Gabriel, Skylakakis en Weiler op het gebied van corruptie,
- gezien de thematische bijdragen van de leden Borghezio en Tavares op het gebied van witwassen,
- gezien artikel 48 van zijn Reglement,
- gezien het tussentijdse verslag van de Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen (A7-0175/2013),

Georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen

- A. overwegende dat de Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen (CRIM) een mandaat heeft gekregen om de omvang van georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen te onderzoeken op basis van de best beschikbare dreigingsevaluaties en om passende maatregelen op EU-niveau voor te stellen om deze dreigingen te voorkomen en aan te pakken en ze op internationaal, Europees en nationaal niveau te bestrijden;
- B. overwegende dat de traditionele misdaadorganisaties hun invloedssfeer geleidelijk op internationale schaal hebben uitgebreid door in te spelen op de nieuwe kansen die hun geboden worden door de openstelling van de interne grenzen van de Europese Unie, de economische globalisering en de nieuwe technologieën, en door met misdaadgroepen uit andere landen allianties te smeden (zoals de Zuid-Amerikaanse drugskartels en de Russische maffia) voor de onderlinge verdeling van markten en invloedssferen; overwegende dat misdaadgroepen hun activiteiten steeds meer diversifiëren, waardoor steeds nauwere banden ontstaan tussen drugshandel, mensenhandel, het faciliteren van illegale immigratie en wapenhandel; overwegende dat terrorisme en georganiseerde criminaliteit steeds meer met elkaar verweven raken;
- C. overwegende dat de wereldwijde economische crisis niet alleen als voedingsbodem en stimulans fungeert voor de illegale activiteiten van bepaalde individuen, maar ook resulteert in nieuwe vormen van georganiseerde criminaliteit, zoals fraude en corruptie in de beroepssport, namaak van alledaagse consumptiegoederen zoals voedingsmiddelen en farmaceutische producten, illegale handel in goedkope arbeidskrachten en mensenhandel; overwegende dat de infiltratie van georganiseerde criminaliteit, fraude en het witwassen van geld in de legale economie een verwoestende uitwerking heeft op de lidstaten;
- D. overwegende dat het slechts zeer zelden voorkomt dat georganiseerde misdaadgroepen niet grensoverschrijdend optreden en dat dit de ernstigste onzichtbare bedreiging vormt voor de veiligheid en welvaart van de Europese burgers, die niet zijn geïnformeerd over de explosieve toename van de grensoverschrijdende criminaliteit of het onvermogen van de nationale wetshandhavingsinstanties om dit verschijnsel anders dan binnen de eigen landsgrenzen te bestrijden;
- E. overwegende dat misdaadorganisaties elkaar steeds meer gaan steunen, zodat zij — mede dank zij hun nieuwe internationale structuren en de diversificatie van hun activiteiten — in staat zijn hun verschillen in termen van taal, etnische oorsprong en commerciële belangen te overstijgen en gezamenlijke handelsactiviteiten te ontwikkelen, zodat ze hun kosten kunnen beperken en hun winsten in een tijd van mondiale economische crisis kunnen maximaliseren;
- F. overwegende dat volgens SOCTA 2013 van Europol er in de EU minstens 3 600 misdaadorganisaties actief zijn, en dat enkele van de belangrijkste kenmerken van deze organisaties erin bestaan dat zij met elkaar verbonden zijn in netwerken en onderling samenwerken, dat zij sterk aanwezig zijn in de internationale legale economie, dat met name de grootste organisaties de neiging vertonen om zich met meerdere criminele activiteiten tegelijk bezig te houden, en dat maar liefst 70 % van de bestaande organisaties leden van verschillende nationaliteiten heeft, waaruit blijkt dat het een transnationaal verschijnsel is;
- G. overwegende dat armoede georganiseerde misdaad in de hand werkt, aangezien misdaadorganisaties armoede in hun voordeel gebruiken;

Dinsdag 11 juni 2013

- H. overwegende dat het van essentieel belang is armoede uit te bannen en de burgers beter toegang te bieden tot werkgelegenheid en sociale zekerheid;
- I. overwegende dat mensenhandel, handel in menselijke organen, gedwongen prostitutie, slavernijpraktijken of het opzetten van werkkampen vaak het werk zijn van grensoverschrijdende misdaadorganisaties; overwegende dat het dringend noodzakelijk is om nauwgezet toezicht te houden op de illegale internationale orgaanhandel en de connecties tussen orgaanhandelaren en criminele organisaties; overwegende dat mensenhandel een vorm van criminaliteit en een snel veranderend fenomeen is dat opbrengsten genereert in de orde van grootte van 25 miljard euro per jaar en alle lidstaten treft;
- J. overwegende dat het totale aantal dwangarbeiders in de lidstaten op 880 000 wordt geraamd, van wie er naar schatting 30 % het slachtoffer zijn van seksuele uitbuiting en 70 % het slachtoffer van uitbuiting in de vorm van dwangarbeid, en dat de meeste slachtoffers in de EU vrouwen zijn; overwegende dat dwangarbeid voor de georganiseerde misdaad bijzonder winstgevend is, resulteert in sociale dumping en schade berokkent aan de maatschappij door gederfde belastinginkomsten;
- K. overwegende dat de slachtoffers van mensenhandel zowel afkomstig zijn uit landen binnen als buiten de EU;
- L. overwegende dat slachtoffers van mensenhandel met geweld, onder dwang of middels bedrieglijke praktijken worden geronseld, vervoerd of vastgehouden om seksueel te worden uitgebuit, dat zij worden onderworpen aan dwangarbeid of gedwongen diensten zoals bedelen, slavendienst of knechtschap, criminele activiteiten, huishoudelijke diensten, adoptie of gedwongen huwelijken, of van hun organen worden beroofd; overwegende dat deze slachtoffers worden uitgebuit en volledig worden onderworpen aan hun smokkelaars of uitbuiters, dat zij verplicht worden hen enorme schulden terug te betalen, waarbij hun identiteitspapieren vaak worden afgenomen en zij worden opgesloten, afgezonderd en bedreigd; dat zij voortdurend in angst leven en vrezen voor vergelding, geen geld hebben en dat hen schrik wordt aangejaagd voor de plaatselijke overheid, waardoor zij alle hoop op ontsnapping en een terugkeer naar hun gewone leven verliezen;
- M. overwegende dat het onmogelijk is om de buitengrenzen van de EU af te sluiten;
- N. overwegende dat er op de Middellandse Zee elk jaar 2 000 mensen het leven laten bij pogingen om de EU binnen te komen;
- O. overwegende dat, hoewel mensenhandel mee-evolueert met de veranderende sociaaleconomische omstandigheden, de slachtoffers hoofdzakelijk uit landen en regio's komen waar slechte economische en sociale omstandigheden heersen en de factoren die hen kwetsbaar maken voor mensenhandel jarenlang niet zijn veranderd; overwegende dat een bloeiende seksindustrie en de vraag naar goedkope arbeidskrachten en producten daarnaast nog enkele andere oorzaken van mensenhandel zijn, en dat slachtoffers van mensenhandel in veel gevallen worden gelokt met de belofte van een betere levenskwaliteit en een beter bestaan voor henzelf en/of hun families;
- P. overwegende dat de illegale handel in en het smokkelen van menselijke organen, wapens, drugs, met inbegrip van CBRN-materialen en -precursoren, alsmede receptgeneesmiddelen, wilde dieren en lichaamsdelen daarvan, sigaretten en tabak, kunstwerken en andere producten, van uiteenlopende bronnen gebruik maken, dat zij in heel Europa nieuwe criminele markten bevoorraden, misdaadorganisaties enorme winstmogelijkheden bieden en de veiligheid van de grenzen van de EU en van de lidstaten, alsook de interne markt en de financiële belangen van de EU aantasten;
- Q. overwegende dat de misdaadgroepen de aanvoerroutes van drugs hebben gediversifieerd en daarnaast ook andere vormen van handel zijn gaan ontplooien; overwegende dat het internet een instrument en een nieuwe route biedt voor zowel de aanvoer van precursoren voor de productie van verdovende middelen, en voor de distributie van psychotrope stoffen; overwegende dat de handel in drugsprecursoren zoals efedrine, pseudo-efedrine en azijnzuuranhydride in de Unie onvoldoende wordt gecontroleerd en een ernstige bedreiging vormt;
- R. overwegende dat strikt toezicht op als precursoren gebruikte chemische stoffen en op apparatuur die wordt gebruikt voor de productie van synthetische drugs van essentieel belang is om het drugsaanbod in te perken;
- S. overwegende dat voor legale doeleinden gebruikte chemische stoffen door misdaadorganisaties aan de legale handel kunnen worden onttrokken om als drugsprecursoren te worden gebruikt; overwegende dat in 2008 75 % van de mondiale inbeslagnames van azijnzuuranhydride — de voornaamste precursor voor heroïne — in de EU plaatsvonden, en overwegende dat in de jaarverslagen van het Internationaal Comité van toezicht op verdovende middelen van de Verenigde Naties nog steeds wordt gewezen op de onvoldoende strikte maatregelen van de EU om te voorkomen dat deze chemische precursor wordt gebruikt voor illegale doeleinden;
- T. overwegende dat veel burgers in de Unie in armoede leven en werkloos zijn, terwijl de grensoverschrijdende misdaad van jaar tot jaar jaar toeneemt;

Dinsdag 11 juni 2013

- U. overwegende dat het aantal reguliere arbeidsplaatsen dat in de Unie verloren gaat aan illegale activiteiten van criminele bendes niet nauwkeurig kan worden berekend omdat criminelen geen jaarverslagen publiceren, maar kan worden geraamd op tientallen miljoenen;
- V. overwegende dat ook het verlies aan belastinginkomsten voor de nationale regeringen en de EU alleen maar kan worden geschat, maar waarschijnlijk honderden miljarden euro per jaar bedraagt en nog blijft toenemen;
- W. overwegende dat de illegale sigarettenhandel jaarlijks tot een fiscaal verlies van ca. 10 miljard euro leidt; overwegende dat de jaarlijkse omzet van de wereldwijde handel in handvuurwapens naar schatting tussen de 170 en 320 miljoen dollar bedraagt en dat er in Europa meer dan tien miljoen illegale wapens circuleren, hetgeen een ernstige bedreiging vormt voor de veiligheid van de burgers en voor de rechtshandhaving; overwegende dat de bovengenoemde vormen van handel verliezen kunnen opleveren voor de staatskas en de fabrikanten schade kunnen berokkenen, en dat zij de verspreiding van andere vormen van georganiseerde misdaad in de hand kunnen werken, wat op zijn beurt een ernstige bedreiging vormt voor de samenleving, aangezien dit fenomeen gemakkelijk zou kunnen uitgroeien tot een bron van financiering voor terrorisme;
- X. overwegende dat de inkomsten uit de handel in wilde dieren en lichaamsdelen daarvan worden geraamd op 18 tot 26 miljard euro per jaar en dat de EU wereldwijd de belangrijkste markt van bestemming is voor deze handel;
- Y. overwegende dat illegale handel verliezen oplevert voor de staatskas, fabrikanten benadeelt en ongunstige gevolgen heeft voor de werkgelegenheid, het openbare en het maatschappelijke leven;
- Z. overwegende dat de infiltratiecapaciteit van misdaadorganisaties zich verder heeft ontwikkeld omdat zij inmiddels actief zijn geworden in tal van sectoren, zoals openbare werken, transport, de grootschalige detailhandel, afvalbeheer, de handel in wilde dieren en natuurlijke hulpbronnen, particuliere beveiliging, volwassenenentertainment en nog veel meer andere sectoren, waarvan de meeste zijn onderworpen aan politieke controle en besluitvorming; overwegende dat de georganiseerde misdaad daardoor steeds meer is gaan lijken op een sterk zakelijk georiënteerde mondiale economische speler, die daardoor ook in staat is tegelijkertijd diverse soorten illegale — maar ook steeds meer legale — goederen en diensten te leveren en daardoor zijn stempel te drukken op de Europese en mondiale economie, een proces waarbij de kosten voor het bedrijfsleven worden becijferd op 870 miljard USD per jaar;
- AA. overwegende dat de criminele activiteiten van de georganiseerde misdaad en de maffia op milieugebied — welke bestaan uit diverse vormen van illegale handel en verwerking van afvalstoffen en de vernietiging van het ecologisch, landschappelijk, artistiek en cultureel erfgoed — inmiddels dusdanige internationale proporties hebben aangenomen dat er behoefte is aan een gezamenlijke inspanning van alle Europese landen om de gemeenschappelijke preventie en bestrijding van milieumaffiapraktijken doeltreffender aan te pakken;
- AB. overwegende dat de enorme bedragen die door de georganiseerde misdaad en maffianetwerken worden gegenereerd, naar bankinstellingen en financiële markten binnen de Europese Unie zelf worden gesluisd, die zich hierdoor medeplichtig maken aan witwassen;
- AC. overwegende dat de internationale banken een belangrijke rol spelen in het mogelijk maken van witwaspraktijken en rechtstreeks betrokken zijn geweest bij het witwassen van de opbrengsten van georganiseerde misdaad;
- AD. overwegende dat het SOCTA-rapport dat Europol in 2013 heeft uitgebracht, erop wijst dat de vervaardiging van en illegale handel in nagemaakte producten aan het uitgroeien is tot een nieuwe criminele markt, die nog wordt versterkt door de economische crisis; overwegende dat drugsmokkel nog steeds de grootste criminele markt is; overwegende dat de illegale handel in afval en energiefraude aan het uitgroeien zijn tot nieuwe bedreigingen die bijzondere aandacht behoeven;
- AE. overwegende dat voor een doeltreffende bestrijding van alle vormen van georganiseerde misdaad maatregelen nodig zijn die criminele organisaties van hun financiële middelen beroven door waar nodig het bankgeheim op te heffen;
- AF. overwegende dat criminele organisaties kunnen profiteren van frauduleuze grijze contacten met andere partijen, waarbij voor bepaalde operaties sprake is van belangenverstrengeling met witteboordencriminelen (ondernemers, overheidsambtenaren op alle besluitvormingsniveaus, politici, banken, gespecialiseerde deskundigen e.d.), die op zich weliswaar geen deel uitmaken van misdaadorganisaties, maar er wel wederzijdse lucratieve zakelijke betrekkingen mee onderhouden;

Dinsdag 11 juni 2013

- AG. overwegende dat in sommige Europese landen die geen lid zijn van de EU een belangrijk deel van de samenleving nog steeds in een grijze zone opereert en leeft van criminele activiteiten; overwegende dat het daarbij vooral om jongeren gaat;
- AH. overwegende dat naast geweld, intimidatie en terrorisme ook corruptie tot de kenmerkende werkwijzen van de georganiseerde misdaad is gaan behoren; overwegende dat witwassen niet alleen verband kan houden met de kenmerkende activiteiten van de georganiseerde misdaad, maar ook met corruptie en belastingcriminaliteit; overwegende dat belangenvermenging een van de oorzaken van corruptie en fraude is; overwegende dat er tussen georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen, hoewel het om verschillende verschijnselen gaat, derhalve vaak onderlinge banden bestaan; overwegende dat de georganiseerde misdaad soms ook publieke en particuliere organisaties, waaronder non-profitorganisaties, gebruikt als dekmantel voor corruptie en het witwassen van geld;
- AI. overwegende dat onderzoeksjournalisten een cruciale rol spelen in het blootleggen van corruptie, fraude en georganiseerde misdaad en bijgevolg zijn blootgesteld aan specifieke financiële en veiligheidsdreigingen; bij wijze van voorbeeld zij vermeld dat over een periode van vijf jaar in de 27 lidstaten in totaal 233 onderzoeksrapporten zijn gepubliceerd over fraudezaken die te maken hebben met misbruik van EU-middelen⁽¹⁾; overwegende dat aanvullende financiering, met name door de Commissie en andere internationale instellingen, onontbeerlijk is om de onderzoeksjournalistiek te ondersteunen en verder te ontwikkelen;
- AJ. overwegende dat witwassen, corruptie en georganiseerde misdaad door Europese actoren ernstige gevolgen hebben voor de ontwikkelingslanden en een hinderpaal vormen voor hun ontwikkeling, doordat hun natuurlijke hulpbronnen worden geplunderd, hun belastinginkomsten worden beperkt en hun overheidsschuld wordt vergroot;
- AK. overwegende dat het internet criminele groepen in staat stelt sneller en op grotere schaal te opereren en aldus criminele activiteitspatronen heeft veranderd; overwegende dat cybercriminaliteit, met name in de vorm van fraude en uitbuiting van kinderen, een steeds grotere bedreiging is, en dat criminele organisaties ook op mondiale schaal voorzieningen voor onlinegokken op sportevenementen aanbieden als instrument om winsten te genereren en geld wit te wassen;
- AL. overwegende dat matchfixing een nieuwe vorm van criminaliteit is die hoge winsten oplevert en waarop slechts milde straffen staan, en die mede vanwege het lage detectierisico een lucratieve activiteit is voor criminelen;

Bescherming van de burgers en de legale economie

- AM. overwegende dat de bescherming van de burgers en de instandhouding van een legale, concurrerende economie een zaak is van politieke wil op alle niveaus, die vraagt om krachtige maatregelen ter bestrijding van georganiseerde misdaad, mensenhandel, corruptie en witwassen, verschijnselen die enorme schade toebrengen aan de samenleving en die met name een bedreiging vormen voor het voortbestaan van bonafide ondernemers, voor de veiligheid van de consument en voor de democratische staatsbeginselen;
- AN. overwegende dat criminele groeperingen moderne technologieën, platformen en kansen benutten om het te doen voorkomen alsof zij op een legale manier en met reguliere oogmerken zaken doen; overwegende dat criminele groeperingen over een hoge mate van deskundigheid, organisatievermogen, ervaring en professionaliteit beschikken, en bovendien mobieler kunnen optreden, en kunnen rekenen op betere verbindingsmogelijkheden en reisfaciliteiten; overwegende dat dit ertoe heeft geleid dat de georganiseerde misdaad minder op lokaal niveau opereert en veeleer geneigd is om verschillen in rechtsstelsels en nationale jurisdicties in haar voordeel te benutten;
- AO. overwegende dat volgens het Bureau van de Verenigde Naties voor drugs- en misdaadbestrijding (UNODC) de winsten uit illegale activiteiten op wereldvlak circa 3,6 % van het mondiale bbp uitmaken en dat de witwasstromen momenteel over de hele wereld worden becijferd op ongeveer 2,7 % van het mondiale bbp; overwegende dat de Commissie ervan uitgaat dat de kosten van de corruptie in de Europese Unie jaarlijks op 120 miljard euro moeten worden geschat, wat neerkomt op 1 % van het bbp van de EU; overwegende dat er aldus aanzienlijke hoeveelheden geld worden onttrokken aan de economische en maatschappelijke ontwikkeling, de overheidsfinanciën en het welzijn van de burgers;
- AP. overwegende dat de opbrengsten van illegale activiteiten en financiële netwerken voor het witwassen van geld een nadelig effect hebben op de economie van de Europese Unie doordat ze speculatie en financiële zeepbellen, die de reële economie in gevaar brengen, in de hand werken;

⁽¹⁾ Europees Parlement, Studie over de afschrikking van fraude met EU-geld door middel van onderzoeksjournalistiek in de EU-27 (PE 490.663) — 17 oktober 2012.

Dinsdag 11 juni 2013

- AQ. overwegende dat corruptie in sommige landen een ernstige bedreiging vormt voor de democratie en een doelmatig en goed bestuur belemmert; overwegende dat corruptie investeringen ontmoedigt, het functioneren van de binnenlandse markten verstoort, eerlijke concurrentie tussen bedrijven in de weg staat en uiteindelijk schadelijk is voor de economische ontwikkeling doordat middelen verkeerd worden besteed, hetgeen met name ten koste gaat van de openbare diensten in het algemeen en de sociale diensten in het bijzonder; overwegende dat de complexe bureaucratische procedures, die nog worden verzaamd door de regels die onnodig veelvuldige voorafgaande vergunningen voorschrijven, ondernemers de moed kunnen ontnemen, legale economische activiteiten kunnen belemmeren en kunnen aanzetten tot het omkopen van ambtenaren of andere vormen van corruptie kunnen teweegbrengen;
- AR. overwegende dat verschillen in wetgeving en rechtshandhaving ten aanzien van omkoping van ambtenaren negatieve gevolgen hebben voor de interne markt, niet alleen omdat er daardoor geen sprake is van eerlijke concurrentievoorwaarden voor ondernemingen, maar ook omdat dergelijke omkopingspraktijken zich ook binnen de Europese Unie voordoen, waarbij in een lidstaat gevestigde ondernemingen ambtenaren van een andere lidstaat omkopen en aldus de werking van de markten verstoren;
- AS. overwegende dat corruptie door 74 % van de Europese burgers wordt ervaren als een ernstig nationaal en supranationaal probleem ⁽¹⁾ en dat corruptie kennelijk in alle maatschappelijke sectoren voorkomt; overwegende dat corruptie het vertrouwen van de burgers in de democratische instellingen ondermijnt en de effectieve instandhouding van de rechtsstaat door gekozen regeringen aantast, aangezien daarmee privileges en dus sociale onrechtvaardigheid worden gecreëerd; overwegende dat het wantrouwen jegens politici in tijden van ernstige economische crisis toeneemt;
- AT. overwegende dat het bij de terreinen waarop het aantal gemelde gevallen van kleine corruptie — uitgedrukt als percentage van het aantal omkopingsgevallen per contract — hoger is, doorgaans om de volgende sectoren gaat: medische diensten 6,2 %, kadastrale zaken 5 %, douanediens 4,8 %, gerechtelijk apparaat 4,2 %, politie 3,8 %, griffie en vergunningsdiensten 3,8 %, onderwijsstelsel 2,5 %, nutsvoorzieningen 2,5 %, belastingontvangsten 1,9 %;
- AU. overwegende dat wanneer er sprake is van hoge criminaliteitscijfers, criminele organisaties zich de middelen van de lokale economie wederrechtelijk toe-eigenen en dat normale zakelijke doeleinden, met inbegrip van investeringen uit andere landen, daardoor worden doorkruist; overwegende dat gezonde bedrijven in dergelijke gebieden meer moeite hebben om aan krediet te komen vanwege de hogere kosten en de striktere garanties die banken eisen; overwegende dat bedrijven in economische moeilijkheden soms worden gedwongen zich tot criminele organisaties te wenden om aan kredieten voor investeringen te geraken;
- AV. overwegende dat lokale georganiseerde criminelen profiteren van leemtes in de legale economie en zich kunnen ontwikkelen tot grote spelers wat betreft het aanbod van gangbare consumptiegoederen; overwegende dat op die manier, naast afpersing en intimidatie — die een bedreiging vormen voor lokale gemeenschappen — ook de legale economie en de gemeenschap als geheel wordt ondermijnd in termen van veiligheid voor bedrijven en burgers; overwegende dat cybercriminaliteit, namaak van of illegale onlinehandel in creatieve inhoud, kinderporno, farmaceutische producten, legale psychotrope stoffen en drugsprecursoren, onderdelen, reserveonderdelen en andere producten voor algemeen dagelijks gebruik, alsook aangelegenheden met betrekking tot relevante rechten en licenties een gevaar betekenen voor de volksgezondheid, de veiligheid, de werkgelegenheid en de sociale stabiliteit, en enorme schade kunnen toebrengen aan ondernemingen in de betrokken sectoren, in een mate die hun voortbestaan in gevaar brengt;
- AW. overwegende dat er steeds meer misdrijven worden gepleegd in de agrofoodsector en dat deze niet alleen een ernstig gevaar betekenen voor de gezondheid van de Europese burgers, maar ook aanzienlijke schade toebrengen aan landen die zich laten voorstaan op de hoge kwaliteit van hun voedingsproducten;
- AX. overwegende dat ook seksuele uitbuiting van kinderen via het internet en kinderpornografie een bijzondere bedreiging vormen; overwegende dat cybercriminaliteit, en met name door winstbejag ingegeven cybercriminaliteit en onrechtmatige toegang tot informatiesystemen, vaak samenhangen met financiële fraude; overwegende dat het aanbieden van „cybercriminele dienstverlening” (Cybercrime as a Service — CaaS) aan het toenemen is en dat ook de hoeveelheid malware drastisch toeneemt; overwegende dat de bij deze aangelegenheden betrokken Europese instanties meer financiële middelen nodig hebben;

⁽¹⁾ Speciale Eurobarometer 374 inzake corruptie, februari 2012.

Dinsdag 11 juni 2013

- AY. overwegende dat witwassen steeds complexere vormen aanneemt die moeilijk traceerbaar zijn; overwegende dat misdaadorganisaties voor het witwassen van zwart geld steeds vaker — en met name online — gebruikmaken van illegale en soms legale gokcircuits en van matchfixingsystemen, alsook van banken in landen waar onvoldoende toezicht wordt gehouden op geldovermakingen om witwassen en belastingontduiking te voorkomen; overwegende dat matchfixing moet worden gezien als een rendabele vorm van georganiseerde criminaliteit; overwegende dat legale kansspelen als een vorm van ondernemersactiviteit moeten worden ondersteund op basis van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid;
- AZ. overwegende dat de boekhouding van een onderneming vaak vervalst wordt om niet-officiële liquiditeit te creëren, die de belastbare winst verlaagt en kan worden gebruikt voor corruptie en witwassen en tegelijkertijd eerlijke concurrentie verhindert en het vermogen van de staat om zijn maatschappelijke functie te vervullen inperkt;
- BA. overwegende dat de kosten van belastingfraude voor de lidstaten in deze tijden van bezuiniging geraamd worden op 1 biljoen euro per jaar; overwegende dat belastingontwijking en -ontduiking niet beperkt blijven tot de zwarte markt maar in de reële economie ook voorkomen bij bekende bedrijven;

De behoefte aan een gemeenschappelijke Europese aanpak

- BB. overwegende dat er op Europees niveau reeds aanzienlijke inspanningen worden geleverd om een evenwichtig regelgevings- en rechtskader op het gebied van georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen te garanderen;
- BC. overwegende dat de uiteenlopende methoden die de lidstaten hanteren om de criminaliteit aan te pakken en de verschillen in materieel en procedureel strafrecht — met name in het geval van grensoverschrijdende criminaliteit — lacunes en tekortkomingen in de strafrechtelijke, civielrechtelijke en fiscale rechtsstelsels in de hele Europese Unie kunnen doen ontstaan; overwegende dat belastingparadijzen, landen die er een soepel bankenbeleid op nahouden en separatistische landen waar een sterk centraal gezag ontbreekt essentiële toevluchtsoorden zijn geworden voor de witwaspraktijken van georganiseerde criminelen;
- BD. overwegende dat criminele organisaties vaak een internationale netwerkstructuur hebben en dat deze internationale structuur bijgevolg een grensoverschrijdende reactie vereist, met inbegrip van effectieve en uitgebreide communicatiestructuren en informatie-uitwisseling tussen equivalente nationale en internationale instanties;
- BE. overwegende dat de bescherming van de financiële belangen van de EU en van de euro prioriteit moet krijgen in termen van controle op het om zich heen grijpende fenomeen waarbij criminele organisaties zich wederrechtelijk Europese gelden toe-eigenen via zogenaamde „communautaire fraude” en namaak van de euro;
- BF. overwegende dat er op Europees niveau programma's zoals Hercules, Fiscalis, Douane en Pericles zijn ontwikkeld om de financiële belangen van de Unie te beschermen en transnationale en grensoverschrijdende criminele en illegale activiteiten te bestrijden;
- BG. overwegende dat de verschillen in productiviteit tussen de lidstaten de grootste bedreiging zijn voor de eurozone; overwegende dat deze verschillen op middellange en lange termijn leiden tot een verschil in concurrentievermogen dat niet kan worden opgelost door valutadevaluaties en tot harde en politiek onhoudbare bezuinigingsprogramma's die interne devaluatie ten doel hebben; overwegende dat de stelselmatige corruptie in de overheidssector, die efficiëntie, directe buitenlandse investeringen en innovatie in de weg staat, aldus de goede werking van de monetaire unie belemmert;
- BH. overwegende dat er in de Unie bij de overheidssector minstens 20 miljoen gevallen van kleine corruptie bekend zijn en dat duidelijk is dat dit fenomeen ook een overloopeffect heeft op de sectoren van het overheidsbestuur in de lidstaten (en de daarbij betrokken politici) die verantwoordelijk zijn voor het beheer van de EU-middelen en voor andere financiële belangenferen;
- BI. overwegende dat er in de EU sprake is van een enorme belastingkloof en dat er elk jaar naar schatting voor 1 biljoen euro aan overheidsinkomsten verloren gaat door belastingfraude en belastingontwijking, hetgeen overeenkomt met ongeveer 2 000 euro per EU-burger per jaar;
- BJ. overwegende dat de wetgevers in de lidstaten met het oog op de bestrijding van georganiseerde misdaad in staat moeten zijn om snel en doeltreffend te reageren op veranderende structuren en nieuwe vormen van criminaliteit, en zulks in versterkte mate sinds het Verdrag van Lissabon alle lidstaten ertoe verplicht mee te werken aan de totstandbrenging van een Unie van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid;

Dinsdag 11 juni 2013

- BK. overwegende dat de Europese aanpak ter bestrijding van de georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen moet zijn gebaseerd op de best beschikbare dreigingsevaluaties en op een nauwere justitiële en politieke samenwerking, waarbij moet worden gestreefd naar uitbreiding tot niet-EU-landen van de gemeenschappelijke definities van strafbare feiten, zoals deelneming aan een criminele organisatie of „self laundering”, de strafbaarstelling van alle vormen van corruptie, de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake bepaalde procedureel relevante mechanismen zoals verjaring, de instelling van effectieve vormen van confiscatie en invordering van de opbrengsten van georganiseerde criminaliteit en corruptie, vergroting van de verantwoordingsplicht van de overheid, de politiek, advocaten, notarissen, vastgoedmakelaars en verzekeringsmaatschappijen en andere bedrijven, de scholing van rechters en politiepersoneel en de uitwisseling van optimale praktijken met betrekking tot adequate preventiemethoden;
- BL. overwegende dat wederzijdse erkenning wordt beschouwd als een grondbeginsel van de justitiële samenwerking in civiele en strafzaken tussen de lidstaten van de EU;
- BM. overwegende dat de bestrijding van mensenhandel voor de EU sinds de jaren '90 is uitgegroeid tot een prioriteit, waarbij tal van initiatieven, maatregelen en financieringsprogramma's, en zelfs een speciaal rechtskader zijn ontwikkeld; voorts overwegende dat artikel 5 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie mensenhandel specifiek verbiedt;
- BN. overwegende dat wederzijds vertrouwen tussen de justitiële instanties van de Unie noodzakelijk is voor de samenwerking tussen de lidstaten bij de bestrijding van de criminaliteit en om te waarborgen dat de rechtsstelsels goed functioneren; overwegende dat het beginsel van wederzijds vertrouwen noopt tot de vaststelling van minimale beschermingsnormen op het hoogst mogelijke niveau;
- BO. overwegende dat de strafrechts- en strafprocesrechtsstelsels van de lidstaten zich gedurende eeuwen hebben ontwikkeld; overwegende dat elke lidstaat zijn geheel eigen kenmerken en eigenschappen heeft, en dat bepaalde kerngebieden van het strafrecht bijgevolg aan de lidstaten moeten worden overgelaten;
- BP. in overweging van het substantiële verschil tussen justitiële getuigen en informanten; overwegende dat de lidstaten en de Europese Unie de plicht hebben degenen die hebben besloten zich te verzetten tegen de georganiseerde misdaad en de maffia en daarmee hun eigen leven en dat van hun dierbaren in gevaar brengen te beschermen en te beveiligen;
- BQ. overwegende dat er weliswaar strikt wordt toegezien op aanbestedingen voor overheidsopdrachten, maar dat de gang van zaken bij het uitgavenbeheer achteraf verre van transparant is en dat er sprake is van een grote verscheidenheid tussen de lidstaten omtrent het afleggen van belangenverklaringen;

Naar een homogener en coherenter wetgevingskader

1. acht het noodzakelijk in Europees verband een adequaat politiek antwoord te formuleren op het bestaan van criminele en maffiose organisaties door op korte termijn met een gedetailleerd actieplan te komen dat voorziet in de nodige wetgevings- en niet-wetgevingsmaatregelen die erop zijn gericht deze organisaties te ontmantelen en alle vormen van directe of indirecte verrijking die aan deze organisaties kunnen worden toegeschreven, op te sporen en terug te vorderen;
2. is ervan overtuigd dat er, om de georganiseerde en maffiose criminaliteit te verslaan en verschijnselen zoals corruptie en witwaspraktijken waardoor de Europese burgers en toekomstige generaties in hun vrijheid, hun rechten en hun veiligheid worden beknot, uit te roeien, niet alleen repressief moet worden opgetreden maar ook strengere preventieve maatregelen moeten worden getroffen;
3. verzoekt de Commissie gemeenschappelijke normen van rechtspleging en modellen voor integratie en samenwerking tussen de lidstaten voor te stellen; verzoekt de Commissie in het bijzonder, op basis van een evaluatieverslag over de uitvoering van het kaderbesluit inzake de bestrijding van georganiseerde criminaliteit en voortbouwend op de meest geavanceerde wetgeving van de lidstaten, met een wetgevingsvoorstel te komen tot vaststelling van een gemeenschappelijke omschrijving van het begrip „georganiseerde misdaad”, waarin o.a. deelname aan een maffiose organisatie als een misdrijf moet worden gedefinieerd, om duidelijk aan te geven dat dergelijke criminele groeperingen bedrijfsgeoriënteerd te werk gaan en intimidatie als machtsmiddel gebruiken, mede gelet op artikel 2 (a) van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad; benadrukt dat de beoogde voorstellen tot invoering van materieel-strafrechtelijke EU-bepalingen wel de grondrechten en de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid in acht dienen te nemen, alsook de standpunten die het Parlement heeft bepleit in zijn resolutie van 22 mei 2012 over een EU-aanpak van het strafrecht;

Dinsdag 11 juni 2013

4. dringt bij de Commissie aan op de opstelling van een gemeenschappelijke definitie van corruptie, teneinde een consistent mondiaal beleid ter bestrijding van corruptie te kunnen ontwikkelen; pleit ervoor dat de Commissie bij de opstelling van haar verslag over het optreden van de lidstaten tegen corruptie, dat naar verwachting in 2013 zal worden gepubliceerd, ingaat op alle vormen van corruptie in zowel de publieke als de private sfeer, met inbegrip van non-profitorganisaties, en daarbij aandacht besteedt aan de beste nationale bestrijdingspraktijken, en dat zij een accurate manier definieert om de omvang van het fenomeen te taxeren, en per land met een uitgebreid overzicht komt van de gebieden die kwetsbaar zijn voor corruptie; verzoekt de Commissie regelmatig aan het Parlement en aan de Conferentie van de staten die partij zijn bij Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie verslag uit te brengen over de door zowel de lidstaten als de EU getroffen maatregelen, en de bestaande Europese wetgeving dienovereenkomstig aan te passen;
5. stelt zich op het standpunt dat een effectief regelgevingskader zowel recht moet doen aan de interactie tussen de bepalingen ter bestrijding van witwaspraktijken als aan het fundamentele recht op bescherming van persoonsgegevens, zodat witwaspraktijken kunnen worden aangepakt zonder afbreuk te doen aan de gevestigde normen voor gegevensbescherming; is wat dit betreft ingenomen met het door Europol gebruikte systeem voor gegevensbescherming;
6. verzoekt de Commissie om in haar in 2013 in te dienen voorstel tot harmonisatie van de strafrechtelijke bepalingen inzake het witwassen van geld op basis van de optimale praktijken van de lidstaten een gemeenschappelijke definitie op te nemen van „self laundering” als strafbaar feit, en als ernstig te beschouwen delicten welke degenen door wie zij worden begaan wellicht winst opleveren als basisdelicten aan te merken;
7. verzoekt de Commissie op basis van artikel 18 van de mensenhandelrichtlijn met een voorstel te komen om de lidstaten ertoe aan te sporen het gebruik van de diensten van slachtoffers van elke vorm van uitbuiting van mensenhandel — zowel van seksuele uitbuiting als van uitbuiting van arbeid — strafbaar te stellen;
8. is van mening dat de omstandigheden en verwoestende gevolgen voor de slachtoffers van mensenhandel, onacceptabel zijn en strafbare overtredingen van de mensenrechten vormen; verzoekt de Commissie en de lidstaten dan ook de samenleving mensenhandel te laten veroordelen middels sterke en langdurige bewustmakingscampagnes, met duidelijke en tijdgebonden streefcijfers voor het terugdringen ervan; deze campagnes moeten jaarlijks worden geëvalueerd in het kader van de elk jaar gehouden Europese dag tegen mensenhandel (18 oktober), en ook na vijf jaar, tussen nu en het Europese jaar tegen mensenhandel;
9. adviseert de lidstaten om, in samenwerking met de Commissie en het Europees Parlement en met de steun van Europol, Eurojust en het Bureau voor de grondrechten, zo uniform en consistent mogelijke EU-indicatoren op te stellen om op zijn minst de omvang en de kosten te bepalen van in de EU voorkomende georganiseerde vormen van criminaliteit, corruptie en witwaspraktijken, alsook de maatschappelijke schade die zij veroorzaken;
10. verzoekt de Commissie en de Raad zich te beraden over het aanleggen van een EU-lijst van criminele organisaties naar het voorbeeld van de Europese lijst van als terroristisch beschouwde organisaties;
11. pleit voor de totstandbrenging van een Europees netwerk van universitaire instellingen die zich bezighouden met de problematiek van georganiseerde misdaad, corruptie en witwaspraktijken, teneinde het universitair onderzoek daarnaar te bevorderen;
12. wijst met nadruk op de noodzaak tot volledige toepassing van de bestaande instrumenten voor wederzijdse erkenning en van de Europese wetgeving die waarborgt dat strafrechtelijke veroordelingen en beslissingen tot confiscatie op het grondgebied van een andere lidstaat dan die waar het arrest of de beslissing genomen is, volledig ten uitvoer worden gelegd; is van mening dat de wederzijdse rechtsbijstand en de wederzijdse toelaatbaarheid van bewijs tussen de lidstaten moet worden verbeterd;
13. is van mening dat de maatregelen die worden ondernomen ter bestrijding van mensenhandel en dwangarbeid zich moeten richten op de dieper liggende oorzaken, zoals wereldwijde ongelijkheden; verzoekt de lidstaten derhalve zich te houden aan hun verbintenissen op het stuk van ontwikkelingshulp en de millenniumdoelstellingen;
14. verzoekt de Commissie en de EDEO de externe dimensie van hun maatregelen en programma's, waaronder hun bilaterale overeenkomsten, te verstevigen teneinde mensenhandel te bestrijden middels preventieve maatregelen in de landen van herkomst en de doorreislanden, met bijzondere aandacht voor minderjarigen en kinderen zonder begeleiding;
15. verzoekt de Commissie een betrouwbaar controlesysteem voor de gehele EU te ontwikkelen om de bewegingen van mensenhandelaren en de slachtoffers van mensenhandel effectiever te kunnen controleren;

Dinsdag 11 juni 2013

16. verzoekt de Commissie onverwijld een vergelijkbaar en betrouwbaar systeem voor gegevensverzameling voor de gehele EU te ontwikkelen, gebaseerd op overeengekomen en solide gemeenschappelijke indicatoren, in samenwerking met de lidstaten en de internationale instellingen die betrokken zijn bij de bestrijding van mensenhandel; om de zichtbaarheid en het spoedeisende karakter van dit systeem te vergroten, zou het nuttig kunnen zijn om op de al bestaande EU-website tegen mensenhandel een waarnemingscentrum tegen mensenhandel op te zetten, waaraan alle EU-instellingen en de zeven betrokken agentschappen hun gegevens moeten toevoegen, terwijl ngo's en andere instellingen wordt verzocht hetzelfde te doen;
17. verzoekt de Commissie om de in de EU-strategie voor de uitroeiing van mensenhandel in de periode 2012-2016 opgenomen aanbevelingen te implementeren;
18. verzoekt de Commissie om aan de voorwaarden te voldoen die nodig zijn voor het opzetten van een Europese hulplijn voor slachtoffers van mensenhandel, om bij te dragen aan de vergroting van het bewustzijn omtrent hun rechten;
19. verzoekt de Commissie meer hulpmiddelen toe te wijzen om het gebruik van sociale netwerken en cybercriminaliteit bij mensenhandel tegen te gaan;
20. verzoekt de Commissie de grensoverschrijdende justitiële en politieke samenwerking tussen de lidstaten en agentschappen van de Unie te intensiveren, aangezien strafzaken in verband met mensenhandel zich niet tot één lidstaat beperken;
21. dringt aan op krachtigere sancties tegen bank- en financiële instellingen die zich medeplichtig maken aan heling en/of witwassen van inkomsten uit activiteiten van de georganiseerde misdaad;

De georganiseerde misdaad en corruptie een halt toeroepen door opbrengsten en vermogensbestanddelen te confisqueren

22. verzoekt de lidstaten zich met betrekking tot confiscatiezaken op basis van de meest geavanceerde nationale wetgevingen te beraden over de toepassing van modellen voor de civielrechtelijke verbeurdverklaring van vermogensbestanddelen in gevallen waarin met een voldoende mate van waarschijnlijkheid en onder voorbehoud van rechterlijke instemming kan worden vastgesteld dat vermogensbestanddelen middels criminele activiteiten zijn verkregen dan wel voor criminele activiteiten worden gebruikt; is van mening dat er modellen kunnen worden ontwikkeld voor preventieve confiscatie op basis van een rechterlijke uitspraak, die in overeenstemming zijn met de grondwettelijke nationale garanties en geen afbreuk doen aan het eigendomsrecht en het recht op verweer; spoort de lidstaten er voorts toe aan het gebruik van criminele vermogensbestanddelen voor sociale doeleinden te bevorderen; stelt voor maatregelen te treffen en middelen beschikbaar te stellen ter financiering van bewarende maatregelen om geconfisqueerde vermogensbestanddelen voor aantasting te vrijwaren;
23. pleit ervoor om marktdeelnemers die bij onherroepelijk vonnis zijn veroordeeld wegens deelname aan een criminele organisatie, het witwassen van geld of financiering van terrorisme, deelname aan uitbuiting in de vorm van mensenhandel of kinderarbeid, corruptie of andere ernstige inbreuken op het algemeen belang, ongeacht waar dergelijke delicten leiden tot een verlies aan belastinginkomsten of maatschappelijke schade, dan wel wegens andere vormen van bijzonder zware criminaliteit met een grensoverschrijdende dimensie als bedoeld in artikel 83, lid 1 VWEU (zgn. „Euromisdrijven”), gedurende ten minste vijf jaar van deelname aan een openbare aanbesteding waar ook in EU moeten worden uitgesloten, en dat deze bepaling moet worden toegepast zelfs wanneer de uitsluitingsgronden zich voordoen in de loop van de aanbestedingsprocedure; is van mening dat de procedures voor overheidsopdrachten moeten zijn gebaseerd op het legaliteitsbeginsel, en dat bovendien in dat verband ook het criterium van de economisch meest voordelige inschrijving nader moet worden gedefinieerd teneinde de transparantie te waarborgen (hetgeen op zijn minst impliceert dat daarvoor ook een elektronische aanbesteding moet worden uitgeschreven) en om fraude, corruptie en andere ernstige onregelmatigheden te voorkomen; verzoekt de diensten van de Commissie te voorzien in een speciale structuur of in samenwerkingsprogramma's om te komen tot een geïntegreerde aanpak voor de bestrijding van aan overheidsopdrachten gerelateerde corruptiemisdrijven;
24. merkt op dat er een verband bestaat tussen legitieme en illegale bedrijfsactiviteiten, aangezien illegale activiteiten soms worden gerealiseerd met inzet van reguliere belangen; wijst er met nadruk op dat observatie van het verloop van legitieme belangenpatronen vaak kan helpen bij het opsporen van wederrechtelijk verkregen vermogensbestanddelen;
25. is van mening dat samenwerking met Eurojust en Europol, maar ook andere vormen van samenwerking met bedrijven in de sectoren vervoer en logistiek, de chemische industrie, internetproviders, banken en financiële dienstverleners in zowel EU- als niet-EU-landen het optreden van justitie en politie bij de bestrijding van drugshandel en andere delicten waarmee de georganiseerde misdaad zich bezighoudt ten goede zouden moeten komen, zonder dat afbreuk hoeft te worden gedaan aan hun geheimhoudingsplicht; onderstreept de noodzaak tot het terugdringen van het drugsaanbod middels strenge controles op drugsprecursoren, en verwelkomt het voorstel van de Commissie tot wijziging van Verordening (EG) nr. 273/2004, waarin methodes worden aangegeven om illegale onttrekking aan de interne EU-handel in azijnzuur-anhydride beter tegen te gaan door bijvoorbeeld de registratieverplichting voor dit product ruimer toe te passen;

Dinsdag 11 juni 2013

26. geeft uiting aan zijn bezorgdheid omtrent het slechte functioneren van de middelen de diverse nationale rechtssystemen ter beschikking gestelde onderzoeksinstrumenten, die niet daadwerkelijk voorzien in de behoefte aan een adequaat en specifiek instrumentarium voor de bestrijding van criminele en maffiose organisaties; herhaalt nogmaals het reeds in zijn resolutie van 25 oktober 2011 gedane verzoek aan de Commissie om de speciale onderzoekstechnieken die tegenwoordig in de respectieve lidstaten worden gebruikt te onderwerpen aan een vergelijkende studie die als basis kan dienen voor een Europees initiatief om de bevoegde autoriteiten te voorzien van de nodige onderzoeksinstrumenten op basis van de beste bestaande praktijken;
27. verzoekt de Commissie, de lidstaten en het bedrijfsleven praktische stappen te ondernemen om de traceerbaarheid van producten (bijvoorbeeld de land van herkomst-etikettering van agroalimentaire producten, CIP-beproevingstempels voor vuurwapens, of digitale codes voor de fiscale identificatie van sigaretten, alcoholische dranken en receptgeneesmiddelen) te verbeteren om de gezondheid van de consumenten te beschermen, de veiligheid van de burgers te verbeteren, smokkel tegen te gaan en illegale handel doeltreffender te bestrijden; betreurt het dat de lidstaten de traceerbaarheidsregel niet in het douanewetboek van de Unie wilden opnemen bij de modernisering daarvan;
28. verzoekt de Commissie en de lidstaten in de maritieme sfeer nauwer samen te werken teneinde mensenhandel en de aanvoer van drugs en illegale of namaakproducten via de maritieme binnen- en buitengrenzen van de EU een halt toe te roepen; onderkent dat aan grensbeheer ook migratieaspecten zijn verbonden die te maken hebben met de fundamentele rechten van migranten, eventueel met inbegrip van het recht op asiel, alsmede de bescherming van en bijstandsverlening aan slachtoffers van mensenhandel of dwangarbeid, met name minderjarigen;
29. is van mening dat er onverwijld een actieplan tot invoering van een EU-breed wetgevingskader voor strafrechtspleging en van operationele instrumenten ter bestrijding van cybercriminaliteit moet worden ontwikkeld met het oog op de intensivering van de internationale samenwerking en met ondersteuning van het Europees Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit (EC3), teneinde een hoog niveau van veiligheid te waarborgen voor de burgers — met name voor kwetsbare personen — en voor bedrijven en overheden, zonder dat evenwel afbreuk mag worden gedaan aan de vrijheid van informatie en de gegevensbescherming;
30. wijst met bezorgdheid op de substantiële link die door de gerechtelijke autoriteiten en de politie wordt gelegd tussen georganiseerde misdaad en terrorisme wat betreft de financiering van de illegale activiteiten van terroristische groeperingen via opbrengsten uit de illegale internationale handel; roept de lidstaten op tot het nemen van strengere maatregelen om deze activiteiten te bestrijden;
31. verzoekt de lidstaten, gelet op het steeds grootschaliger gebruik door de georganiseerde misdaad van het internet en de illegale instrumenten daarvan, om onverwijld hun nationale strategieën op het gebied van internetveiligheid aan te passen;
32. verzoekt de Commissie een EU-Handvest ter bescherming en ondersteuning van slachtoffers van mensenhandel te ontwikkelen teneinde alle bestaande indicatoren, maatregelen, programma's en hulpbronnen voor de betrokken partijen op een meer consistente, efficiënte en bruikbare manier te verzamelen en de bescherming van de slachtoffers te vergroten; verzoekt de Commissie om een hulplijn in te stellen voor de slachtoffers van mensenhandel;
33. wijst de Commissie er nogmaals op dat kinderen die slachtoffer zijn geweest van mensenhandel, een speciale behandeling moeten krijgen, en dat minderjarigen zonder begeleiding of kinderen waarvan de eigen familieleden als mensenhandelaren optraden, beter moeten worden beschermd (hiermee moet ook rekening worden gehouden op het moment dat terugkeer naar het land van herkomst wordt voorgesteld, wanneer er voogden moeten worden benoemd, enz.); dringt erop aan niet alleen uit te gaan van een genderspecifieke aanpak, maar ook de rol van gezondheidsproblemen en invaliditeit in aanmerking te nemen;
34. verzoekt de Commissie de middelen voor gespecialiseerde ngo's, media en onderzoek te verhogen om slachtoffers beter te ondersteunen, te beschermen en bij te staan zodat hun getuigenissen tijdens zittingen minder noodzakelijk worden; verzoekt de Commissie eveneens aandacht te besteden aan zichtbaarheid, bewustmaking en behoeften van slachtoffers, om de vraag naar en het misbruik van slachtoffers van mensenhandel te verminderen en een „nulvisie” tegen seksuele uitbuiting en dwangarbeid te bevorderen;
35. verzoekt de Commissie een systeem voor efficiëntere en proactieve financiële onderzoeken te ontwikkelen, om zo de druk op slachtoffers van mensenhandel als belangrijke getuigen in rechtszaken tegen mensenhandelaren, ingrijpend te verminderen; verzoekt de Commissie eveneens ervoor te zorgen dat de EU-agentschappen die mensenhandel bestrijden, verbeterde gespecialiseerde opleidingen krijgen en over voldoende middelen beschikken, waaronder grensoverschrijdende samenwerking en samenwerking los van grenzen; herinnert de Commissie eraan dat deze maatregelen een holistische aanpak vereisen, waarbij multidisciplinaire samenwerking op plaatselijk, nationaal en transnationaal niveau wordt bevorderd en lidstaten worden aangemoedigd om, onder andere, specifieke inlichtingeneenheden van de nationale politie op te zetten, en samenwerking tussen overheidsinstanties en wetshandhavinginstanties te bevorderen;

Dinsdag 11 juni 2013

Versterking van de Europese en internationale justitiële en politieke samenwerking

36. wijst op de noodzaak tot nauwere samenwerking en verbetering van de transparantie door de ontwikkeling van effectieve systemen voor communicatie en informatie-uitwisseling tussen justitiële en wetshandavingsinstanties in de lidstaten, Europol, Eurojust, OLAF en ENISA en met de desbetreffende instanties in niet-EU-landen en met name in de buurlanden van de EU, teneinde de systemen voor bewijsgeving te verbeteren en voor het onderzoeken van misdrijven relevante gegevens en informatie te kunnen verkrijgen, ook over inbreuken op de financiële belangen van de EU, zodat deze op een effectieve manier kunnen worden verwerkt en uitgewisseld, zonder op enigerlei wijze afbreuk te doen aan de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid en aan de grondrechten van de Unie; verzoekt de bevoegde autoriteiten in de lidstaten in dit verband uitvoering te geven aan de reeds aangenomen instrumenten voor justitiële samenwerking in strafzaken, die van belang zijn voor een doelmatige bestrijding van de grensoverschrijdende georganiseerde misdaad; verzoekt de Commissie een routekaart op te stellen voor een nog intensievere justitiële en politieke samenwerking middels de oprichting van een strafrechtelijke onderzoeksinstantie die bevoegd is om schendingen en misdrijven binnen de EU te onderzoeken;

37. verzoekt de Commissie in associatie- en handelsovereenkomsten met derde landen specifieke clausules op te nemen voor samenwerking bij de bestrijding van illegale handel door de georganiseerde misdaad en van witwaspraktijken; wijst op het gebrek aan internationale samenwerking, vooral met transit- of oorsprongslanden die geen deel uitmaken van de EU; onderkent de noodzaak van krachtige diplomatieke stappen om die landen ertoe te bewegen samenwerkingsovereenkomsten met de EU aan te gaan of te voldoen aan de overeenkomsten die zij hebben ondertekend; benadrukt in dat verband het belang van het systeem van rogatoire commissies;

38. benadrukt dat het bestaande netwerk van nationale anticorruptiemeldpunten dient te worden uitgebreid met en ondersteund door Europol, Eurojust en Cepol; benadrukt dat een meldpunt niet alleen zou moeten functioneren als plek om informatie uit te wisselen, maar dat deze meldpunten ook moeten worden gebruikt om in concrete gevallen van omkoping van buitenlandse overheidsfunctionarissen de bilaterale samenwerking te verbeteren; pleit ervoor dat de meldpunten tevens verschillen in prioriteitsstelling, hulpbronnen en deskundigheid aankaarten, en eventuele problemen signaleren die uit deze verschillen voortvloeien; onderstreept dat het netwerk gecoördineerde acties moet aanmoedigen, indien de bewuste omkoping plaatsvond op filiaalniveau in één lidstaat, terwijl het moederbedrijf of de holdingmaatschappij is gevestigd in een andere lidstaat;

39. roept de lidstaten ertoe op bestaande EU-voorschriften snel en volledig ten uitvoer te leggen teneinde de gezamenlijke bestrijding van criminaliteit in de Unie mogelijk te maken;

40. verzoekt alle lidstaten zich in te zetten voor de optimale benutting van Europol en Eurojust, waarvan het functioneren en de resultaten — los van de al in gang gezette hervormingen en de nog aan te brengen verbeteringen — sterk afhankelijk zijn van de nauwe betrokkenheid, het vertrouwen en de samenwerking met de nationale onderzoeks- en justitiële instanties;

41. benadrukt dat het voor de bestrijding van de georganiseerde misdaad essentieel is dat er een fundamentele strategie wordt gehanteerd bij het tegengaan van corruptie en georganiseerde criminaliteit op Europees niveau, met inbegrip van opleidingen ten behoeve van de betrokken functionarissen en leidinggevendenden bij de politie, met name wat betreft de bewustmaking omtrent nieuwe maar ook minder zichtbare vormen van criminele activiteit; merkt op dat plaatselijke criminaliteit vaak een voedingsbodem vormt voor de internationale criminaliteit;

42. verzoekt de lidstaten richtsnoeren op te stellen voor de bestrijding van corruptie en witwaspraktijken; pleit ervoor dat die richtsnoeren o.a. betrekking hebben op optimale praktijken (bv. wat betreft de behoefte aan gespecialiseerd personeel, de samenwerking tussen onderzoeksinstanties en justitie, en methoden om de vaak lastige bewijsvoering rond te krijgen), dat zij een indicatie geven omtrent de kritische omvang van de voor een effectieve strafvervolging benodigde personele en andersoortige middelen, en aangeven hoe de internationale samenwerking kan worden bevorderd;

43. acht het van vitaal belang optimaal gebruik te maken van alle bestaande synergieën tussen het Europees justitieel netwerk en Eurojust, teneinde een zo hoog mogelijk niveau van intra-Europese justitiële samenwerking te bereiken;

44. onderstreept de noodzaak tot raadpleging van regionale en nationale wetshandavingsinstanties en van het maatschappelijk middenveld bij het ontwikkelen van wetgevings- en regelgevingskaders;

45. wijst erop dat het van belang is dat de lidstaten, in samenwerking met de Europese Unie en met de internationale actoren, beschikken over een solide strategisch langetermijnplan voor de aanpak van lokale en mondiale problemen die te maken hebben met de georganiseerde criminaliteit, zodat nieuwe bedreigingen, zwakke plekken in de markt en risicofactoren kunnen worden opgespoord, en om een EU-strategie te kunnen opzetten die gebaseerd is op vooruitplannen, en niet alleen maar op reageren;

Dinsdag 11 juni 2013

46. verzoekt de lidstaten en de Commissie de rol van rechters, openbare aanklagers en verbindingsofficieren te versterken en te voorzien in opleidingen voor justitiepersoneel, zodat zij alle vormen van georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen — inclusief cybercriminaliteit — kunnen aanpakken, met name door gebruik te maken van Cepol en van het Europees netwerk voor justitiële opleiding en door financiële instrumenten zoals het Fonds voor interne veiligheid voor politieke samenwerking of het Hercules III-programma volledig in te zetten; pleit ervoor om bij de opleiding van politiepersoneel en rechters het onderricht in vreemde talen te bevorderen om de transnationale samenwerking te vergemakkelijken; dringt aan op ondersteuning van het Europees programma voor optimale praktijkuitwisseling en opleiding van rechters en politiepersoneel;

47. verzoekt de lidstaten en de Commissie hun gemeenschappelijke inspanningen voort te zetten met het oog op de voltooiing van de onderhandelingen over de voorgenomen richtlijn betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken, die de grensoverschrijdende verzameling van bewijsmateriaal zal vergemakkelijken, en zodoende een belangrijke stap vormt in de richting van een gemeenschappelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en recht;

48. roept op tot nauwere samenwerking op het gebied van documentenvervalsing en fraude, en dringt aan op gezamenlijk beraad over manieren om de betrouwbaarheid en authenticatie van originele documenten te verbeteren;

49. pleit ervoor dat op nationaal niveau structuren worden opgericht voor activiteiten op het gebied van onderzoek naar en bestrijding van criminele en maffiaorganisaties, die de mogelijkheid hebben om met steun van Europol een gestroomlijnd en informeel „operationeel antimaffianetwerk” te ontwikkelen voor de uitwisseling van informatie over de structurele connotaties van de aldaar aanwezige maffiabanden, de criminele en financiële projecties, de lokalisatie van vermogens en de pogingen tot infiltratie in overheidsopdrachten;

50. is van mening dat de mondialisering van de georganiseerde criminaliteit noopt tot nauwere samenwerking tussen de lidstaten en op EU- en internationaal niveau; dringt met het oog op de bestrijding van georganiseerde criminaliteit, corruptie en witwaspraktijken aan op een nauwere interactie tussen de EU, de VN, de OESO en de Raad van Europa, zodat zij hun beleid beter kunnen integreren en gemeenschappelijke operationele doelstellingen kunnen definiëren; steunt de door de FATF ondernomen initiatieven om witwasbestrijdingsmaatregelen te ondersteunen; spoort de lidstaten ertoe aan alle bestaande internationale instrumenten op dit gebied te ratificeren en volledig ten uitvoer te leggen; roept de Commissie ertoe op de lidstaten effectief te ondersteunen bij hun inspanningen ter bestrijding van de georganiseerde misdaad; beveelt de EU aan zich als volledige deelnemer aan te sluiten bij de Greco;

51. pleit voor gezamenlijk optreden ter preventie en bestrijding van illegale activiteiten op milieugebied, die verband houden met of voortvloeien uit verschijnselen van georganiseerde of maffiose bedrijvigheid, onder andere door versterking van Europese organen zoals Europol en Eurojust en internationale instanties zoals Interpol en het Interregionaal criminologisch en gerechtelijk onderzoeksinstituut van de Verenigde Naties (UNICRI), alsmede door middel van uitwisseling van werkmethoden en inlichtingen waarover de lidstaten beschikken die zich het meest hebben ingespannen voor de strijd tegen deze vorm van misdaad, met als doel een gemeenschappelijk actieplan te ontwikkelen;

52. verzoekt de Raad en de lidstaten het Verdrag van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) inzake bestrijding van omkoping van buitenlandse ambtenaren in internationale zakelijke transacties te ratificeren en volledig ten uitvoer te leggen; wijst op de negatieve effecten die omkoping van buitenlandse ambtenaren heeft op het mensenrechten-, milieu- en ontwikkelingsbeleid van de Unie;

53. dringt aan op aanscherping van de instrumenten voor de bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde misdaad, zoals het Europees onderzoeksbevel (EOB) en de gemeenschappelijke onderzoeksteams; roept op tot nauwere samenwerking met de buurlanden van de EU om binnendringing van de georganiseerde criminaliteit in de EU tegen te gaan;

54. roept de lidstaten ertoe op binnen hun inlichtingendiensten de nodige mondiale informatie-uitwisselingsstrategieën en daarnaast analyses te ontwikkelen ter opsporing van nieuwe trends op het stuk van de georganiseerde misdaad;

55. wijst op de noodzaak de samenwerking op het gebied van bestrijding van fraude en aantasting van de belangen van de EU tussen de Unie en alle overheidsdiensten op lidstaatsniveau — inclusief op regionaal en gemeentelijk niveau — te intensiveren, gelet op de essentiële rol van de bewuste instanties bij het beheer van de fondsen van de Europese Unie;

Dinsdag 11 juni 2013

Naar een efficiënt en corruptiebestendig openbaar bestuur

56. is van mening dat een effectieve economische en begrotingsunie niet mogelijk is zonder een anticorruptie-unie;
57. benadrukt dat transparantie de natuurlijke vijand van corruptie is, waarmee misdrijven beginnen, en is ervan overtuigd dat personen met hoge functies of een groot vermogen met hun voorrechten en immuniteiten, tot volledige transparantie in hun werkzaamheden moeten worden verplicht;
58. is van mening dat een slecht georganiseerd, niet-transparant bureaucratisch apparaat en complexe procedures niet alleen ten koste dreigen te gaan van de effectiviteit van het overheidsbestuur, maar ook de inzichtelijkheid van de besluitvorming ondermijnen en de frustratie onder de bevolking aanwakkeren, en aldus een vruchtbare voedingsbodem voor corruptie vormen; evenzo kunnen de ondoorzichtige geheimhoudingspraktijken van banken en bedrijfsleven als dekmantel dienen om de illegale opbrengsten van corruptie, witwassen en georganiseerde criminaliteit uit het zicht te houden;
59. verwijst naar het anticorruptieverdrag van Mérida (2003), en benadrukt dat hoge ambtsdragers of bijzonder welgestelden met hun voorrechten en immuniteiten moeten worden gecontroleerd, onder meer door de fiscus, en dat deze controles nog verder moeten worden verscherpt, zodat de gemeenschap kan rekenen op een correcte en efficiënte dienstverlening en belastingfraude kan worden tegengegaan; bepleit met name dat bekleders van een openbaar ambt worden verplicht tot het indienen van een verklaring omtrent hun vermogenspositie en hun inkomsten, verplichtingen en belangen; dringt aan op maatregelen ter versterking van de transparantie en preventie door middel van een samenhangend bestuursrechtelijk systeem ter regeling van de overheidsuitgaven, de toegang tot documenten en de instelling van de noodzakelijke registers;
60. pleit voor invoering van striktere mechanismen tot verbetering van de transparantie en tot opheffing van de bureaucratie bij ministeries en andere overheidsorganen door de burgers het recht te waarborgen op toegang tot documenten (en wel met name tot het bijzonder gevoelige terrein van de overheidsaanbestedingen); dringt erop aan dat er een cultuur van legaliteit en integriteit in zowel de overheids- als de particuliere sector wordt bevorderd, niet in de laatste plaats door invoering van een effectieve beschermingsregeling voor klokkenluiders;
61. steunt de activiteiten van de Commissie met het oog op de erkenning van de rol die de onderzoeksjournalistiek speelt bij het opsporen en aanklagen van met georganiseerde criminaliteit, corruptie en witwaspraktijken verband houdende feiten;
62. verzoekt de lidstaten de rol van ambtenaren bij de preventie, inlichtingenverstrekking en bestrijding van fraude- en corruptierisico's te versterken;
63. dringt aan op een duidelijke en evenwichtige regelgeving, die gepaard moet gaan met de nodige handhavings- en controlemechanismen, welke nader moeten worden gespecificeerd in een gedragscode ter voorkoming van zgn. „personeelscarrouzels” of „doorschuifcarrières”, zodat overheidsambtenaren die posten met een zekere mate van bestuurlijke of financiële verantwoordelijkheid bekleden niet meer naar de particuliere sector mogen verhuizen voordat een bepaalde periode sinds hun vertrek uit de dienst is verstreken wanneer er een belangenconflict met hun eerder beklede publieke functie dreigt te ontstaan; is daarnaast van mening dat wanneer er zich een belangenconflict dreigt voor te doen, soortgelijke beperkingen ook dienen te gelden voor personen die van de particuliere naar de overheidssector willen overstappen;
64. verzoekt de Commissie overeenkomstig de aanbevelingen van het Europees Parlement van 15 januari 2013 zo snel mogelijk een voorstel in te dienen betreffende het bestuursprocesrecht van de Europese Unie;
65. is van mening dat een register van lobbyisten een nuttig instrument zou zijn ter bevordering van de transparantie; verzoekt de lidstaten een dergelijk instrument in te voeren, indien zij dit nog niet hebben gedaan; dringt er bovendien bij regeringen en overheidsinstanties op aan opname in een lobbyistenregister als voorwaarde te hanteren om te mogen deelnemen aan bijeenkomsten met bedrijfs-, belangen- of lobbyistenorganisaties;
66. wijst erop dat zelfregulering als standaardoplossing voor het tegengaan van corruptie in de sport en bij sportwedstrijden niet doeltreffend is gebleken; wijst er tevens op dat nationale, regionale en lokale overheden tot de voornaamste sportfinanciers worden gerekend; dringt er bij de lidstaten op aan transparante samenwerkingsverbanden met de sportgemeenschap aan te gaan en te komen met een door de officiële nationale sportorganen opgezet onafhankelijk en volledig onderzoek naar de corruptie in de sport;

Dinsdag 11 juni 2013

67. is van mening dat volledige transparantie van alle bestuurlijke besluiten op om het even welk overheidsniveau een cruciale voorwaarde is voor de bestrijding van criminele fenomenen en voor de bescherming van de burgers tegen elke vorm van wanbeheer in de overheidssector; wijst elke vorm van verzet van overheidszijde tegen volledige controle door de burgers en de pers op met overheidsmiddelen gefinancierde activiteiten die het belang dienen van de gemeenschap, van de hand; is van mening dat zowel de EU als de lidstaten zich concreet moeten verbinden tot het waarborgen van volledige transparantie en de effectieve ontwikkeling van „open bestuursvormen”, mede op basis van de bestaande optimale praktijken;

68. benadrukt dat omkoping niet mag worden verhuuld door misbruik van de term „faciliterende betalingen”, die door het OESO-Verdrag onder bepaalde, speciale omstandigheden (kleine betalingen, bijvoorbeeld om toestemming te krijgen om goederen te lossen in een haven) aanvaardbaar wordt geacht; verzoekt de lidstaten ermee in te stemmen dit begrip te verwerpen of het uitsluitend in uitzonderlijke omstandigheden te gebruiken en is voorstander van het opstellen van richtsnoeren voor een uniforme interpretatie van dit begrip door de gehele Unie; onderstreept dat smeergeld en faciliterende betalingen niet fiscaal aftrekbaar mogen zijn;

69. is voorstander van regelmatige controles op de naleving van integriteitsgerelateerde voorschriften of gedragscodes en pleit voor beschikbaarstelling van voldoende middelen voor integriteitsgerelateerde opleidingen voor ambtenaren;

Naar een verantwoordelijker beleid

70. wijst erop dat de politieke partijen verantwoordelijk zijn voor de voordracht van hun kandidaten of de opstelling van kieslijsten op alle niveaus en dat zij de kandidaten op hun kwaliteit moeten beoordelen, en dat deze met name ook moeten voldoen aan strikte gedragscodes, met inbegrip van een gedragscode met o.a. duidelijke en transparante regels voor schenkingen aan politieke partijen;

71. stelt zich op het standpunt dat personen die middels een onherroepelijk vonnis zijn veroordeeld wegens medeplichtigheid aan georganiseerde misdrijven, witwaspraktijken, corruptie of andere ernstige economische of financiële delicten die ingaan tegen het algemeen belang, niet gekozen kunnen worden tot lid van het Europees Parlement en niet in aanmerking kunnen komen voor een dienstbetrekking bij andere instellingen of organen van de EU; verzoekt deze regel, onder inachtneming van het evenredigheidsbeginsel, ook te laten gelden voor het lidmaatschap van nationale parlementen en andere door verkiezing verkregen ambten;

72. pleit ervoor dat de lidstaten als onderdeel van het sanctiestelsel gronden vaststellen en effectief toepassen waarop personen die veroordeeld zijn voor corruptie onverkiesbaar worden verklaard; is van mening dat deze sanctie ten minste vijf jaar van kracht moet blijven voor alle soorten verkiezingen; pleit er daarnaast voor dat dezelfde diskwalificatietermijn eveneens dient te gelden voor regeringsposten op alle niveaus, inclusief EU-niveau;

73. pleit er daarnaast voor om personen die zijn veroordeeld wegens delicten die te maken hebben met georganiseerde criminaliteit, corruptie of witwaspraktijken worden gedwongen hun politieke ambt (op regerings- of vergelijkbaar niveau) dan wel hun leidinggevende of bestuurlijke functie neer te leggen;

74. onderkent dat de immuniteiten die bepaalde categorieën beoefenaars van openbare functies en gekozen vertegenwoordigers genieten, een belangrijke belemmering vormen voor de bestrijding van corruptie; verzoekt de Commissie en de lidstaten het aantal categorieën van functies die deze immuniteiten genieten, drastisch te verminderen;

75. dringt aan op vaststelling van gedragscodes voor politieke partijen en op grotere transparantie met betrekking tot hun budgetten; pleit ervoor de overheidsfinanciering van partijen beter te controleren en misbruik en verspilling tegen te gaan, waarbij ook beter toezicht en controle moet worden gehouden op financiering uit particuliere bronnen, een en ander ter waarborging van de toerekenbaarheid van politieke partijen en hun donateurs;

76. dringt er bij de lidstaten op aan het kopen van stemmen te verbieden en te bestraffen, met name gelet op de verwachting dat het voordeel dat in ruil voor een stem wordt gegeven, niet alleen kan bestaan uit geld, maar ook uit andere voordelen, waaronder immateriële voordelen en voordelen voor derden die niet rechtstreeks betrokken zijn bij de onwettige afspraak;

77. is van mening dat de bekendmaking van de inkomsten en financiële belangen van de leden van het Europees Parlement een goede praktijk is die moet worden uitgebreid naar de nationale parlementsleden en afgevaardigden;

Dinsdag 11 juni 2013

Naar een geloofwaardiger strafrecht

78. pleit ervoor dat de lidstaten effectieve, goed functionerende, verantwoorde en evenwichtige strafrechtssystemen opzetten die tevens overeenkomstig het Europees Handvest van de grondrechten de instandhouding van de rechten van de verdediging kunnen garanderen; pleit tevens voor de invoering op Europees niveau van een toezichtmechanisme ter beoordeling van de doeltreffendheid van de strafrechtstelsels voor corruptiebestrijding, waarbij regelmatig evaluaties worden uitgevoerd en aanbevelingen worden gepubliceerd;

79. spoort de Commissie en de lidstaten ertoe aan ook andere dan wetgevingsmaatregelen in overweging te nemen om het vertrouwen tussen de rechtssystemen van de lidstaten te versterken, de cohesie te verbeteren en de totstandkoming te bevorderen van een gemeenschappelijke EU-rechtscultuur op het gebied van misdaadbestrijding;

80. verzoekt de Commissie een wetgevingsvoorstel in te dienen tot vaststelling van de wettelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen bij financiële misdrijven, en met name van de verantwoordelijkheid van houdstermaatschappijen en moederondernemingen voor de activiteiten van hun dochterondernemingen; onderstreept dat dit voorstel moet beogen duidelijkheid te scheppen omtrent de aansprakelijkheid van natuurlijke personen voor misdrijven die zijn gepleegd door de vennootschap of haar dochterondernemingen, waarvoor zij geheel of gedeeltelijk aansprakelijk kunnen worden gesteld;

81. is van mening dat de verschillen in verjaringstermijnen voor corruptiedelicten tussen de lidstaten moeten worden geharmoniseerd, zodat tegelijkertijd recht kan worden gedaan aan de belangen van de verdediging en aan de noodzaak tot het voeren van een effectieve en efficiënte vervolgings- en veroordelingsprocedure, en dat deze verjaringstermijnen moeten worden afgestemd op de procedurestadia of op de betrokken instantie, zodat een misdrijf alleen kan verjaren indien de bewuste fasen of stappen niet binnen een bepaald tijdsbestek zijn voltooid; is tevens van mening dat, onder voorbehoud van het evenredigheidsbeginsel en van de principes van de rechtsstaat, corruptiezaken niet mogen verjaren zolang de strafrechtprocedures nog daadwerkelijk lopen;

82. is van mening dat de bestrijding van de georganiseerde misdaad moet zijn gebaseerd op een combinatie van effectieve en afschrikkende mechanismen voor de confiscatie van criminele vermogensbestanddelen, maatregelen om te waarborgen dat voortvluchtigen die zich met opzet aan onderzoeken onttrekken, voor het gerecht worden gebracht en om te beletten dat maffiakopstukken hun organisatie vanuit de gevangenis blijven leiden en hun leden bevelen blijven geven, een en ander zonder afbreuk te doen aan de basisbeginselen inzake de rechten van gedetineerden;

83. spoort de lidstaten ertoe aan afschrikkende en doeltreffende sancties in te stellen, zowel in de vorm van strafvonnissen als boetes, voor alle soorten ernstige misdrijven die de gezondheid en veiligheid van de burgers schaden, en pleit voor harmonisatie van de sancties;

84. wijst onverminderd de tekst van paragraaf 80 op de noodzaak tot preventie van criminaliteit en georganiseerde misdaad, en dringt er bij de lidstaten op aan effectieve rechtsinstrumenten en straffen te ontwikkelen en in te voeren bij wijze van alternatief voor gevangenisstraffen, zoals boetes of taakstraffen in de gevallen waar dit is toegestaan en onder inachtneming van alle omstandigheden, inclusief het niet-ernstige karakter van het vergrijp;

Naar een gezonder ondernemersklimaat

85. dringt er bij het bedrijfsleven op aan door middel van gedragscodes zelfregulering en transparantie te betrachten en oversichtprocedures in te voeren, o.a. in de vorm van interne en externe audits en voor het publiek toegankelijke registers van binnen de instellingen opererende lobbyisten teneinde corruptie, collusie en belangenconflicten tussen de overheids- en de particuliere sector tegen te gaan en oneerlijke concurrentie te voorkomen; pleit tevens voor transparantie ten aanzien van sectoren, doelstellingen en financiële informatie, zowel op nationaal als op EU-niveau;

86. dringt aan op het aanleggen van lijsten van bij overheidsinstanties geaccrediteerde bedrijven en van bedrijven die daarvan moeten worden uitgesloten; laatstgenoemde lijst zou van toepassing moeten zijn op ondernemingen waarvan is gebleken dat zij ernstig tekort zijn geschoten wat betreft hun contractuele verplichtingen of wanneer er in de lidstaten of op EU-niveau sprake is van een belangenconflict;

87. verzoekt de lidstaten de rol van de kamers van koophandel te versterken door de meest voorkomende witwasrisico's in de zakenwereld te voorkomen, daarover informatie te verstrekken en ze terug te dringen, en door volledige uitvoering te geven aan het actieplan van de Commissie ter opvoering van de strijd tegen belastingfraude en -ontduiking;

Dinsdag 11 juni 2013

88. wijst erop dat onderzoeksjournalisten, evenals ngo's en de universiteiten die zich bezighouden met aangelegenheden betreffende de activiteiten van de overheid en van ondernemingen, een essentiële positieve rol vervullen bij het opsporen van gevallen van fraude, corruptie of andere vergrijpen;

89. dringt er bij het bedrijfsleven op aan de interne richtsnoeren voor aanbestedingen effectief toe te passen, zodat de naleving van de wet en optimale transparantie bij de aanbesteding van overheidsopdrachten gewaarborgd zijn, zodat er geen zaken meer worden gedaan met aannemers of leveranciers tegen wie er gerede vermoedens bestaan dat zij smeergeld betalen of die daarom bekend staan, dat bedrijven de nodige zorgvuldigheid in acht nemen bij de beoordeling van potentiële contractanten en leveranciers om te waarborgen dat zij over effectieve corruptiebestrijdingsprogramma's beschikken, dat contractanten en leveranciers bewust worden gemaakt van het gevoerde anticorruptiebeleid, dat toezicht wordt gehouden op hoofdcontractanten en leveranciers in het kader van de periodieke evaluatie van de relaties die een bedrijf met hen onderhoudt en om te kunnen beschikken over een herroepingsrecht voor het geval de bewuste bedrijven smeergeld betalen of zich gedragen op een wijze die onverenigbaar is met het programma van de onderneming;

Naar een transparanter bancaire en beroepenstelsel

90. dringt aan op nauwere samenwerking met en meer transparantie in het bankwezen en bij de beroepsbeoefenaren — waaronder ook de financiële sector en het accountantswezen — in alle lidstaten en niet-EU-landen, teneinde met name te bepalen met behulp van welke IT-hulpmiddelen en wetgevings- en bestuurlijke maatregelen geldstromen kunnen worden getraceerd, criminele activiteiten kunnen worden opgespoord en procedures kunnen worden vastgesteld voor het melden van eventuele delicten;

91. verzoekt de Commissie en de andere toezichthoudende autoriteiten toe te zien op de toepassing van klantenonderzoeksmaatregelen en de bijbehorende risicoprofielen door banken, verzekeringsmaatschappijen en kredietinstellingen, teneinde te waarborgen dat de in de lidstaten gevestigde rechtspersonen of juridische entiteiten ook van de zijde van offshore belastingparadijzen toereikende, accurate en actuele informatie over hun uiteindelijke begunstigen inwinnen en verkrijgen, en dat ondernemingsregisters regelmatig worden geactualiseerd en op hun kwaliteit getoetst; is van mening dat het inzichtelijk maken van gegevens — ook middels publicatie per land van een register van de reële eigenaars en via grensoverschrijdende samenwerking — kan bijdragen aan de bestrijding van verschijnselen zoals witwaspraktijken, financiering van terrorisme, belastingfraude en belastingontwijking;

92. verzoekt de lidstaten het begrip „uiteindelijke gerechtigde” op te nemen in hun respectieve bedrijfsregisters, en zich ervoor te beijveren dit concept ook wereldwijd ingang te doen vinden, evenals de mechanismen voor gegevensuitwisseling;

93. verzoekt de Commissie met het oog op de adequate toepassing van verrekenprijzen een gemeenschappelijk pakket beginselen en bestuurlijke richtsnoeren vast te stellen;

94. staat volledig achter het voorstel van de Commissie om fiscale delicten uitdrukkelijk te kwalificeren als delicten die aan het witwassen van geld voorafgaan, in overeenstemming met de in 2012 door de Financial Action Task Force (FATF) gedane aanbeveling; dringt er bij de EU op aan de informatie omtrent de uiteindelijke gerechtigden en verplichte klantenonderzoeksprocedures voor antiwitwasdoeleinden transparanter te maken; is voorstander van harmonisering op Unieniveau van het begrip „witwasdelict” en dringt aan op de volledige handhaving van de door Financial Action Task Force (FATF) vastgelegde normen door middel van effectieve controles, evenredige sancties en geloofwaardige garanties;

95. pleit voor correcte evaluatie van de risico's die zijn verbonden aan nieuwe bank- en financiële producten die langs anonieme weg of via langeafstandstransacties kunnen worden verhandeld; dringt daarnaast aan op een gemeenschappelijke definitie van het begrip „belastingparadijzen”, aangezien deze vaak door criminele organisaties worden gebruikt voor de uitgifte van obligaties door particuliere bedrijven of banken waarvan de uiteindelijke gerechtigde moeilijk te achterhalen is;

96. spreekt de hoop uit dat er werkbare oplossingen zullen worden gevonden om te waarborgen dat financiële instellingen en kredietverstrekkers — zonder inbreuk te maken op de wetgeving ter bescherming van persoonsgegevens — de identiteit van aanvragers van transacties kunnen vaststellen, aangezien identiteitsdiefstal soms een voorbode is van witwaspraktijken; is derhalve voorstander van de invoering van een bankenunie;

97. pleit voor afschaffing van het bankgeheim;

Dinsdag 11 juni 2013

Waarom misdaad niet loont

98. nodigt alle betrokken publieke en particuliere partijen uit om resoluut de strijd aan te binden met het witwassen van geld; dringt aan op volledige naleving van de antiwitwasverplichtingen door beroepsbeoefenaren en de bevordering van mechanismen voor de melding van verdachte transacties en gedragscodes waarbij de diverse beroeps categorieën en -verenigingen zijn betrokken;

99. wijst op de essentiële rol van financiële informatiediensten bij de handhaving van strenge internationale normen in de strijd tegen witwaspraktijken; onderkent het belang van de Europese instrumenten voor het traceren van geldstromen om bedreigingen zoals cybercriminaliteit, witwaspraktijken en de financiering van terrorisme tegen te gaan;

100. pleit voor maatregelen om gokkers stelselmatig te identificeren en te controleren, het gebruik van anonieme betaalmiddelen voor de financiering van onlinekansspelen te verbieden en anonimiteit bij onlinegokken onmogelijk te maken door de hostservers identificeerbaar te maken en IT-systemen te ontwikkelen waarmee alle geldverkeersbewegingen die bij online- of offlinespelen plaatsvinden volledig traceerbaar worden gemaakt;

101. is ingenomen met het feit dat de voorgestelde werkingssfeer van de vierde antiwitwasrichtlijn met betrekking tot de goksector is verruimd; verzoekt de Commissie een wetgevingskader en adequate maatregelen ter bestrijding van witwaspraktijken in de goksector voor te stellen, met name voor sportwedenschappen, die ook voorzien in de strafbaarstelling van matchfixinggerelateerde gokactiviteiten en in nieuwe, voldoende strenge sancties en die strekken tot bevordering van controlesystemen waarbij ook sportfederaties, sportbonden, online- en offline gokexploitanten en waar nodig de nationale overheden worden betrokken; dringt er bij sportorganisaties op aan een gedragscode voor alle personeelsleden in te stellen met een ondubbelzinnig verbod op het manipuleren van wedstrijden voor weddenschaps- of andere doeleinden, een gokverbod op eigen wedstrijden en de verplichting om informatie omtrent matchfixingactiviteiten te melden, in combinatie met een adequaat mechanisme ter bescherming van klokkenluiders;

102. constateert dat witwassen via georganiseerde sportwedenschappen vaak het werk is van de georganiseerde misdaad; verzoekt derhalve de Commissie een wetgevingsvoorstel in te dienen met een gemeenschappelijke definitie van corruptie en fraude in sportkringen; verzoekt de lidstaten geen toestemming te geven voor de organisatie van sportwedenschappen op wedstrijden die geen invloed hebben op het klasment en de gevaarlijkste vormen van sportwedenschappen te verbieden; pleit er tevens voor op nationaal niveau voorzieningen te treffen om verdenkingen van corruptie in de sport te kunnen signaleren, naar het voorbeeld van de bestaande meldsystemen voor witwaspraktijken, en waartoe de beheerders van online- of offlinekansspelen en alle betrokkenen in de sportwereld verplicht zouden worden;

103. benadrukt dat de samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de lidstaten, hun regelgevende organen, Europol en Eurojust moeten worden geïntensiveerd om criminele activiteiten in de sfeer van grensoverschrijdend onlinegokken te bestrijden;

104. onderkent dat onlinegokken een steeds vaker voorkomende methode is om geld wit te wassen, waarbij de winst vaak belastingvrij is, de grote transactievolumes die zwart geld opleveren heel moeilijk zijn op te sporen en de talrijke betalingsverwerkers het systeem nog gecompliceerder maken; roept op tot het instellen van een regelgevingskader voor de bestrijding van witwassen via allerlei onlinegokspelen;

105. dringt bij de lidstaten aan op opnemings in het strafrecht van een geharmoniseerde definitie van het begrip „getrukeerde uitslagen” en een juridisch instrument te creëren om dit fenomeen tegen te gaan, daarvoor sancties vast te stellen die onder andere voorzien in boetes alsmede inbeslagnames, en om in het kader van de rechtshandhaving een eenheid op te richten die gespecialiseerd is in de bestrijding van het fenomeen „matchfixing” en als platform dient voor de communicatie en samenwerking met de voornaamste belanghebbenden met het oog op verdere onderzoeken en de verwijzing van dergelijke zaken naar de gerechtelijke instanties;

106. roept op tot meer samenwerking op Europees niveau — die door de Commissie moet worden gecoördineerd — om onlinegokexploitanten die zich bezighouden met wedstrijdvervalsing en andere illegale activiteiten te identificeren en te vervolgen;

107. dringt er bij de sportbestuursorganen, de lidstaten en de Commissie op aan te investeren in bewustmakingscampagnes voor atleten over wedstrijdvervalsing met betrekking tot de rechtsgevolgen die zijn verbonden aan deze strafbare feiten en over de negatieve effecten daarvan voor de integriteit van de sportcompetities;

108. dringt aan op harmonisatie van de rol van de financiële inlichtingendiensten van de lidstaten, uitbreiding van hun bevoegdheden en verbetering van hun onderlinge samenwerkingsmechanismen;

Dinsdag 11 juni 2013

109. stelt voor dat de lidstaten onderling consistent optreden met betrekking tot veroordelingen en sancties, penitentiaire stelsels en de opleiding van gevangenispersoneel;

110. pleit ervoor met betrekking tot witwaspraktijken een sterkere EU-brede superviserende rol toe te bedelen aan de Europese Bankautoriteit, de Europese Autoriteit voor effecten en markten en de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme, vooral ook met het oog op de invoering van een echte Europese bankenunie die in staat is corruptie en witwassen effectief te bestrijden via een geharmoniseerde regeling inzake belangenconflicten en controlesystemen; dringt erop aan om, in afwachting daarvan, de controlecapaciteiten, de expertise en de effectiviteit van de controles op nationaal niveau te verbeteren met het oog op een intensievere samenwerking tussen de nationale autoriteiten;

111. dringt aan op de toepassing van minimumnormen voor goed bestuur op belastinggebied, met name door middel van gezamenlijke initiatieven van de lidstaten inzake hun betrekkingen met als belastingparadijzen aangemerkte grondgebieden, teneinde met name gemakkelijker toegang te krijgen tot vertrouwelijke informatie in verband met eventueel aldaar gevestigde brievenbusmaatschappijen; wijst met nadruk op het belang van de bovengenoemde mededeling van de Commissie van 6 december 2012 betreffende de versterking van de relatie tussen het fraudebestrijdingsbeleid van de EU en haar ontwikkelings-, fiscaal en handelsbeleid;

112. dringt bij de Europese Unie aan op het ontplooiën van doortastende initiatieven op internationale fora zoals de G8- en G20-bijeenkomsten, om paal en perk te stellen aan delicten die worden gepleegd via belastingparadijzen;

113. benadrukt dat de fiscale beginselen in overeenstemming moeten worden gebracht met de OESO-aanbevelingen in het rapport met als titel „Addressing base erosion and profit shifting” — dat handelt over de uitholling van de heffingsgrondslag en het naar elders overbrengen van de winsten — en wel zo dat als algemeen fiscaal beginsel dient te gelden dat belastingheffing daar moet plaatsvinden waar de economische activiteiten die inkomsten genereren zich hebben voltrokken, conform het vermogensoorsprongsbeginsel;

114. is van mening dat het vermogensoorsprongsbeginsel het voor de belastingautoriteiten eenvoudiger maakt effectief belasting te heffen en belastingontduiking tegen te gaan; is van mening dat een rechtvaardig belastingstelsel onontbeerlijk is, met name in crisistijden wanneer de belastingdruk onevenredig zwaar drukt op kleine bedrijven en huishoudens, en dat belastingontduiking ten dele gecreëerd wordt door belastingparadijzen binnen de EU;

115. onderstreept dat het opvoeren van de strijd tegen belastingfraude en belastingontduiking van cruciaal belang is voor het bevorderen van duurzame groei in de EU; wijst er met nadruk op dat minder fraude en ontduiking het groeipotentieel van de economie zou versterken doordat het de openbare financiën gezonder maakt en ertoe leidt dat bedrijven kunnen concurreren op basis van billijke en gelijke voorwaarden;

116. dringt er bij accountantskantoren en juridisch adviseurs op aan de nationale belastingautoriteiten te waarschuwen wanneer zij signalen opvangen van agressieve fiscale planning van de zijde van gecontroleerde of geadviseerde ondernemingen;

117. is ingenomen met de toezegging van de Commissie om de automatische uitwisseling van gegevens te bevorderen; dringt echter nogmaals aan op de sluiting van een internationaal bindende, multilaterale overeenkomst voor de automatische uitwisseling van belastinggegevens, die eveneens van toepassing zou moeten zijn op trusts en stichtingen en die zou moeten voorzien in sancties voor niet-coöperatieve jurisdicties en voor financiële instellingen die met belastingparadijzen werken; dringt er bij de EU op aan naar het voorbeeld van de Stop Tax Havens Abuse Act van de VS maatregelen te treffen en de mogelijkheid te overwegen om de bankvergunning van financiële instellingen die werken met belastingparadijzen in te trekken; verzoekt de Commissie op basis van strenge criteria een voorstel te doen voor een Europese zwarte lijst van belastingparadijzen en voor Europese sanctieregelingen bij niet-naleving van de regelgeving, dan wel voor intensievere samenwerking indien een EU-aanpak niet mogelijk is;

118. spoort de lidstaten en het Europees Parlement ertoe aan spoedig tot een akkoord te komen over de EU-richtlijnen met betrekking tot transparantie en financiële administratie; verlangt dat het toepassingsgebied van deze richtlijnen in de toekomst wordt uitgebreid tot alle grote ondernemingen, ongeacht de sector waarin zij actief zijn;

119. verzoekt de Commissie strenge criteria te ontwikkelen met betrekking tot de wezenlijke aspecten van de bedrijfsvoering om een einde te maken aan het opzetten van lege vennootschappen of brievenbusmaatschappijen voor de beoefening van zowel legale als illegale belastingontwijkings- en ontduikingspraktijken;

120. verzoekt de Commissie een beoordeling op te maken van de vigerende belastingverdragen tussen lidstaten en derde landen die als belastingparadijzen kunnen worden beschouwd; verzoekt de Commissie tevens met voorstellen te komen voor een oplossing van deze problematiek, o.a. middels een herziening van die overeenkomsten; verzoekt de Commissie tenslotte over haar bevindingen en voorstellen uiterlijk eind 2013 bij het Europees Parlement verslag uit te brengen;

Dinsdag 11 juni 2013

Nieuwe technologieën ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit

121. is van mening dat de Europese aardobservatiesatellietssystemen behulpzaam kunnen zijn bij de detectie van de routes van schepen die in het geheim illegale goederen vervoeren, lossen of overladen; verzoekt de justitiële autoriteiten derhalve op dit terrein intensiever gebruik te maken van nieuwe technologieën, met inbegrip van satellietobservatiesystemen, aangezien deze behulpzaam kunnen zijn bij de bestrijding van georganiseerde criminele activiteiten;

122. constateert dat het wereldwijde gebruik van het internet nieuwe mogelijkheden voor cybercriminaliteit heeft doen ontstaan, zoals diefstal van intellectueel eigendom, de aan- en verkoop van namaakproducten en identiteitsdiefstal, hetgeen een bedreiging vormt voor de economie en de veiligheid en gezondheid van de Europese burgers;

123. constateert dat publieks-, voorlichtings- en bewustmakingscampagnes essentieel zijn voor het aanpakken van de toenemende cybercriminaliteit; benadrukt dat een gebrek aan kennis en vaardigheden bij het publiek de georganiseerde misdaad beter in staat stelt misbruik te maken van het internet en de mogelijkheden die het biedt;

124. is ingenomen met de oprichting van het Europees centrum inzake cybercriminaliteit van Europol (EC3) en steunt de verdere ontwikkeling van dit bureau, inzonderheid met het oog op de bestrijding van georganiseerde criminaliteit, ook in grensoverschrijdend verband en in samenwerking met derde landen;

125. benadrukt dat er dringend behoefte is aan de ontwikkeling van een gemeenschappelijke, zorgvuldig omschreven definitie van het begrip „cybercriminaliteit”, die voor alle lidstaten van de Europese Unie zou kunnen gelden;

126. pleit ervoor het onderzoek naar het gebruik van nieuwe technologieën in de diverse controlesystemen die door de lidstaten worden gebruikt te bevorderen en toepassing daarvan mogelijk te maken; dat kan bijvoorbeeld zijn beslag krijgen middels onlineobservatie en -registratie van ter plaatse te verrichten belasting-, douane- en andere controles door gecentraliseerde corruptiebestrijdingsdiensten;

127. pleit voor het opzetten van een uniform rapportagesysteem van alle fraude- en corruptiezaken waarnaar een onderzoek loopt (met adequate bescherming van persoonsgegevens en van het vermoeden van onschuld);

Slotaanbevelingen

128. dringt aan op de instelling van een Europees openbaar ministerie, als bedoeld in artikel 86 VWEU, met name voor de bestrijding van, het onderzoek naar en de vervolging en berechting van misdrijven die de financiële belangen van de EU schaden en van ernstige, grensoverschrijdende delicten; pleit ervoor dat het in te stellen Europees openbaar ministerie wordt voorzien van een efficiënte en gestroomlijnde structuur en tot taak krijgt de nationale autoriteiten te coördineren en ruggensteun te geven, zodat de onderzoeken consistenter kunnen worden georganiseerd middels uniforme procedureregels; acht het van cruciaal belang dat de Commissie tegen september 2013 met een heldere definitie komt voor de structuur van het Europees openbaar ministerie, de wijze waarop het rekenschap moet afleggen aan het Europees Parlement, en met name de manier waarop de samenwerking met Europol, Eurojust, het OLAF en het Bureau voor de grondrechten gestalte moet krijgen, en dat het Europees openbaar ministerie wordt ondersteund door een duidelijk kader voor procedurele rechten en dat de strafbare feiten waarvoor het bevoegd is duidelijk worden omschreven;

129. is van mening dat Eurojust zich kan blijven bezighouden met strafbare feiten als omschreven in artikel 83, lid 1 VWEU, en — waar nodig — ook met strafbare feiten die zijdelings te maken hebben met de uitvoering van EU-beleid, zoals bedoeld in lid 2 van dat artikel, en tegelijkertijd bij de aanstaande herziening daarvan kan blijven toezien op de vervulling van de verantwoordingsplicht ten aanzien van democratische en fundamentele rechten;

130. dringt er bij de lidstaten op aan de EU-begroting niet op algemene conjuncturele gronden te verlagen, maar juist extra middelen uit te trekken voor Europol, Eurojust, Frontex en het toekomstige EPPO, omdat de successen van die instanties een multiplicatoreffect hebben bij het terugdringen van de fiscale verliezen voor de lidstaten;

131. pleit voor een regeling met Liechtenstein om de grensoverschrijdende criminaliteit te bestrijden;

132. verzoekt de lidstaten met klem Richtlijn 2012/29/EU tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, zo snel mogelijk om te zetten; verzoekt de Commissie toe te zien op de correcte omzetting daarvan in nationaal recht; dringt er bij de lidstaten en de Commissie op aan de routekaart inzake de rechten van verdachten of beklaagden bij strafprocedures te vervolledigen, en een richtlijn inzake voorlopige hechtenis uit te werken;

Dinsdag 11 juni 2013

133. dringt aan op strengere straffen voor deelname aan een criminele organisatie en betrokkenheid bij misdrijven op het gebied van drugshandel, mensenhandel en handel in menselijke organen;

134. dringt er bij de lidstaten op aan conform de aanbeveling van het UNCAC wetgevings- en andere maatregelen te nemen tot strafbaarstelling van moedwillig begane illegale verrijking, waarbij een ambtenaar zijn vermogen aanzienlijk vermeerderd zonder dat hij dit redelijkerwijs kan verklaren in verhouding tot zijn of haar legaal inkomen;

135. geeft uiting aan zijn bezorgdheid over het feit dat een hele reeks zogenaamde „nieuwsoortige” delicten — zoals illegale handel in afvalstoffen, illegale handel in kunstwerken en beschermde diersoorten en namaak van goederen — inmiddels zijn uitgegroeid tot uitermate lucratieve activiteiten voor misdaadorganisaties, die evenwel bijzonder negatieve gevolgen hebben voor de maatschappij, het milieu en de economie en uitgesproken transnationale kenmerken vertonen, maar nog niet worden gerekend tot de zogenaamde „euromisdrijven”; is van mening dat met dergelijke misdrijven bij de Europese besluitvorming terdege rekening moet worden gehouden en pleit er overigens voor dat de Raad uit hoofde van zijn prerogatieven overeenkomstig artikel 83, lid 1 VWEU, een besluit neemt omtrent de definities van andere vormen van criminaliteit, met inbegrip van de hierboven vermelde delicten;

136. verzoekt de Commissie zo snel mogelijk een wetgevingsvoorstel in te dienen voor een effectief Europees programma ter bescherming van klokkenluiders in zaken betreffende grensoverschrijdende corruptie die de financiële belangen van de EU schaadt, en voor de bescherming van getuigen en informanten, met name gelet op de moeilijke condities waaronder zij wellicht zullen moeten leven en die variëren van het risico voor vergelding tot het uiteenvallen van hun familiebanden of het feit dat zij hun vertrouwde omgeving moeten verlaten en dat zij maatschappelijk worden uitgesloten en geen werk meer kunnen vinden;

137. is van mening dat de behandeling van getuigen in rechtszaken en de administratie van beschermingsprogramma's niet door budgettaire factoren mogen worden bepaald, aangezien de waarborging van de veiligheid en integriteit van burgers, in het bijzonder van degenen die hun leven ingrijpend hebben moeten veranderen om de staat terzijde te kunnen staan, een plicht is waaraan de nationale en Europese autoriteiten zich niet mogen onttrekken; verzoekt alle lidstaten de nodige (al dan niet wetgevende) maatregelen te nemen om te waarborgen dat getuigen in rechtszaken en hun familieleden niet alleen verzekerd zijn van hun fysieke veiligheid maar ook het recht behouden op een waardig sociaal, professioneel, relationeel en economisch leven met adequate ondersteuning van de instellingen (die onder meer kunnen voorzien in de mogelijkheid dat dergelijke getuigen worden aangesteld bij de overheid);

138. verzoekt de Commissie zo spoedig mogelijk alle maatregelen en instrumenten te implementeren die zijn voorgesteld in de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over „De EU-strategie voor de uitroeiing van mensenhandel 2012-2016” (COM(2012) 0286);

139. verzoekt de Commissie een wetgevingsvoorstel over Europol in te dienen, zoals bedoeld in artikel 88, lid 2, VWEU, teneinde de operationele efficiëntie en doeltreffendheid van Europol op het gebied van de bestrijding van zware en georganiseerde misdaad te verbeteren; onderstreept dat de toekomstige hervorming van het agentschap de unieke rol van de Cepol bij de opleidingsactiviteiten van de EU op het gebied van misdaadbestrijding niet in de weg mag staan;

140. roept alle lidstaten ertoe op onverwijld alle bestaande Europese en internationale wetgevingsinstrumenten om te zetten in hun nationale wetgeving en in het bijzonder gevolg te geven aan de vele oproepen van de Commissie tot correcte omzetting van de talrijke vigerende kaderbesluiten;

141. benadrukt dat het noodzakelijk is een cultuur van legaliteit te bevorderen en de burgers meer besef omtrent het maffiafenomeen bij te brengen; erkent in die zin de fundamentele rol die aan verenigingen op cultuur-, recreatie- en sportgebied toekomt bij de bewustmaking van het maatschappelijk middenveld omtrent de bestrijding van de georganiseerde misdaad en de bevordering van legaliteit en gerechtigheid;

142. verzoekt de Commissie een Europees actieplan tegen illegale handel in wilde dieren en planten op te stellen, voorzien van duidelijke streefdoelen, zowel binnen als buiten de EU, om de illegale handel in in het wild levende soorten en lichaamsdelen van dieren terug te dringen; verzoekt de Commissie en de Raad gebruik te maken van hun handels- en ontwikkelingsinstrumenten voor het opzetten van specifieke programma's, die voorzien zijn van de nodige financiële middelen, om de tenuitvoerlegging van CITES kracht bij te zetten en middelen te verschaffen voor het opbouwen van de nodige capaciteit om bescherming te bieden tegen stroperij en illegale handel, met name door ondersteuning, versterking en uitbreiding van criminaliteitsbestrijdingsinitiatieven zoals ASEAN-WEN en HA-WEN, die ten doel hebben regionale expertisecentra te creëren en modellen aan te reiken voor samenwerking in de strijd tegen criminaliteit in verband met in het wild levende dieren en planten;

Dinsdag 11 juni 2013

143. verlangt dat er geharmoniseerde en strenge sancties worden ingesteld voor het smokkelen van wilde dieren en hun lichaamsdelen en van zeldzame planten en bomen naar de Unie;

o
o o

144. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de nationale parlementen, de CEPOL, Europol, Eurojust, het OLAF, de Raad van Europa, de OESO, Interpol, het UNODC, de Wereldbank en de FATF.

P7_TA(2013)0246

Sociale huisvesting in de Europese Unie

Resolutie van het Europees Parlement van 11 juni 2013 over sociale huisvesting in de Europese Unie (2012/2293 (INI))

(2016/C 065/04)

Het Europees Parlement,

- gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), en met name artikel 3, lid 3, alsmede het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name de artikelen 9, 14, 148, 151, 153 en 160 en Protocol nr. 26 over diensten van algemeen belang,
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name de artikelen 34 en 36,
- gezien Protocol nr. 26 bij het VWEU over diensten van algemeen belang,
- gezien het herziene Europees Sociaal Handvest, en met name artikel 30 (recht op bescherming tegen armoede en uitsluiting), artikel 31 (recht op huisvesting) en artikel 16 (recht van het gezin op sociale, juridische en economische bescherming),
- gezien de mededeling van de Commissie van 3 maart 2010 getiteld „Europa 2020: een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei” (COM(2010)2020),
- gezien Verordening (EU) nr. 1173/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 inzake de effectieve handhaving van het begrotingstoezicht in het eurogebied ⁽¹⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1175/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1466/97 van de Raad over versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid ⁽²⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1177/2011 van de Raad van 8 november 2011 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1467/97 over de bespoediging en verduidelijking van de tenuitvoerlegging van de procedure bij buitensporige tekorten ⁽³⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1174/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende handhavingsmaatregelen voor de correctie van buitensporige macro-economische onevenwichtigheden in het eurogebied ⁽⁴⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende de preventie en correctie van macro-economische onevenwichtigheden ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ PB L 306 van 23.11.2011, blz. 1.
⁽²⁾ PB L 306 van 23.11.2011, blz. 12.
⁽³⁾ PB L 306 van 23.11.2011, blz. 33.
⁽⁴⁾ PB L 306 van 23.11.2011, blz. 8.
⁽⁵⁾ PB L 306 van 23.11.2011, blz. 25.